

Vážení členové Komory specialistů
pro krizové řízení a insolvenční v ČR,
vážení čtenáři,

příprava každého nového čísla Bulletinu provází naše očekávání, že nezvládneme zpracovat řadu Vašich názorů, kritických postřehů či doporučení. Zejména příprava nového úpadkového zákona po takové aktivitě členské základny volá. Jsme svědky kritického hodnocení výkonu funkce správců, jejich odborné nepřipravenosti, nedostatečné profesní odpovědnosti apod. Věřitelé se necítí být legislativou dostatečně podporováni a chráněni. Odborná i laická veřejnost má pocit, že konkurs představuje příliš pomalý způsob řešení problémů. Konkursní správce si ztěžují na pasivitu věřitelů. Který názor bychom měli považovat za základní hodnotící stanovisko a tudíž i základ pro přípravu nového řešení? Tak snad v příštím čísle.....

Druhé letošní číslo našeho časopisu zahajuje rozsáhlejší spolupráci s Mgr. Ivanou Mlejnkovou, konkursní soudkyní Městského soudu v Praze. V minulém čísle našeho Bulletinu jsme na str.11 zveřejnili vzorové podání pro správce konkursní podstaty – „Pokyny správce konkursní podstaty k postupu při předávání seznamu pohledávek“. Jde o jeden ze vzorů podání zpracovaných Mgr. I. Mlejnkovou, které poskytuje svým správcům konkursních podstat pro usnadnění výkonu jejich funkce a pro potřebnou precizaci jejich právních úkonů v konkursu. Věříme, že tyto vzory podání by mohly být i pro práci ostatních správců konkursních podstat přínosné. První část vzorů týkajících se soupisu a zpeněžení podstaty je uveřejněna v tomto čísle našeho časopisu, další část týkající se správcovy činnosti při revizi a přezkoumávání konkursních pohledávek bude uveřejněna v čísle následujícím – vždy se stručným komentářem autorky. Ke kompletnímu znění těchto příspěvků budou mít členové Komory přístup na webových stránkách.

Současně si Vás Redakční rada dovoluje upozornit na to, že všechna čísla Bulletinu jsou rovněž prezentována na www.kskri.cz.

Vaše

Redakční rada

Upozorňujeme čtenáře, že názory zveřejněné v Bulletinu nereprezentují oficiální stanovisko KSKŘI v ČR. Rádi bychom podnítli odbornou diskusi a otiskneme vaše názory a připomínky k problémům stejně tak i k obsahu Bulletinu, které nám na sekretariát KSKŘI v ČR zašlete.

BULLETIN

č. 2, 2001, roč. VI.

OBSAH

1 úvodem

diskuse

- 2 Základní principy soudního řízení ve všeobecné platnosti pro správce konkursní podstaty a likvidátory (4. pokračování)
Ing. Erich Deutsch, Ing. Radek Deutsch, Ing. Dalibor Deutsch

- 9 Vzorová podání pro správce konkursní podstaty
Mgr. Ivana Mlejnková

- 18 Pohledávky v konkursním řízení
Ing. Erich Deutsch, Ing. Radek Deutsch, Ing. Dalibor Deutsch

informace z Komory

- 22 Volební řád KSKŘI v ČR

informace z územních sekcí

- 25 Pozvánka na pracovní setkání správců konkurzních podstat

- 26 informace z tisku

KOMORA SPECIALISTŮ
PRO KRIZOVÉ ŘÍZENÍ A INSOLVENČI
V ČESKÉ REPUBLICE

Základní principy soudního řízení ve všeobecné platnosti pro správce konkursní podstaty a likvidátory

4. pokračování

Ing. Erich DEUTSCH, Ing. Radek DEUTSCH, Ing. Dalibor DEUTSCH

Autoři jsou správci konkursní podstaty a členy KSKŘI v ČR.

PRŮBĚH ŘÍZENÍ

Občanskoprávní řízení je zahájeno dnem, kdy soudu došel návrh na zahájení řízení. Tento den je dnem zahájení řízení bez dalšího udání u písemného návrhu; byl-li návrh podán telegraficky nebo faxem, má účinky zahájení řízení pouze v případě, že bude nejpozději do tří dnů doplněn písemně. Dnem zahájení řízení je dále **den, kdy došlo k sepsání návrhu na zahájení řízení do protokolu** u soudu, nebo u řízení, která soud může zahájit i bez návrhu **den, kdy bylo usnesení o zahájení řízení vydáno.** Zahájené řízení postupuje dále i bez další aktivity účastníků, probíhá dokazování a vše směřuje k rozhodnutí ve věci samé.

Řízení nemusí ale pokračovat nepřetržitě, může dojít k jeho přerušování nebo k tzv. klidu řízení. **K přerušování řízení** soud přistoupí tehdy, jestliže účastník v průběhu řízení ztratí procesní způsobilost a není zastoupen zástupcem s plnou mocí po celé řízení, jestliže rozhodnutí ve věci závisí na otázce, kterou soud není v konkrétním řízení oprávněn řešit, nebo konečně jestliže zákon, kterého má být při řešení věci použito je podle závěru soudu v rozporu s ústavním zákonem nebo s mezinárodní smlouvou, která má přednost před zákonem. V prvním případě soud přerušuje řízení až do doby, než bude účastníkovi ustanoven zákonný zástupce, v druhém přerušování řízení trvá až do doby, než příslušná otázka bude příslušným orgánem pravomocně

vyřešena (např. věci osobního stavu). V posledním případě vyčká soud rozhodnutí Ústavního soudu, jemuž záležitost nesouladu zákona po přerušování řízení předloží. **Ve všech výše uvedených případech je soud povinen řízení přerušit ze zákona.**

Ve třech dalších případech soud řízení může také přerušit, není k tomu ale povinen a může učinit i jiná vhodná opatření. Prvním důvodem je, že účastník se nemůže řízení účastnit pro překážku trvalejší povahy proto, že je neznámého pobytu. Druhým důvodem je skutečnost, že zákonný zástupce účastníka zemřel nebo ztratil způsobilost jednat před soudem, třetí a nejčastější, že probíhá řízení, v němž je řešena otázka, která může mít význam pro rozhodnutí soudu, nebo jestliže soud sám dal k takovému řízení podnět.

Přerušování řízení mohou způsobit také účastníci řízení, pokud shodně navrhnou přerušování řízení. Stejný účinek nastane také tehdy, když se oba účastníci bez omluvy nedostaví k soudu. V obou těchto případech, pokud se to nepřičí účelu řízení, dojde k tzv. **klidu řízení,** neboť soud řízení přerušuje.

Jestliže je z jakéhokoli důvodu řízení přerušeno, nekonají se jednání a neběží procesní lhůty. V řízení se pokračuje podle toho, zda řízení bylo přerušeno pro nějakou překážku, nebo se jedná o klid řízení. V prvním případě pokračuje soud v řízení i bez návrhu poté, co překážka odpadla a o pokračování

v řízení rozhodne usnesením. Jde-li o klid řízení, pokračuje po přerušování soud v řízení pouze na návrh účastníka, a to po uplynutí tří měsíců od přerušování. V řízení o rozvod tuto lhůtu není možné zkrátit, v ostatních řízeních může soud na návrh pokračovat v řízení, jsou-li pro to závažné důvody před uplynutím této lhůty. Nedojde-li k návrhu na pokračování v řízení do jednoho roku, soud řízení zastaví.

V některých případech skončí řízení dříve, než soud ve věci meritorně rozhodne. Jedná se o **zastavení řízení.** Kdy k němu může dojít?

K zastavení řízení může dojít velmi krátce po jeho zahájení. Je tomu tak v případě, že návrhovač **nesplní ani po výzvě soudu svou poplatkovou povinnost,** nebo proto, že **návrh trpěl vadami,** pro které nebylo možno v řízení pokračovat, a ani po výzvě soudu nebyly odstraněny (nesprávné označení účastníků řízení, nepřesný, neurčitý nebo nesrozumitelný petit). V dalším průběhu řízení může k zastavení řízení dojít buď na základě **zpětvzetí návrhu,** nebo **ztratí-li některý z účastníků způsobilost být účastníkem řízení.** Aby po zpětvzetí návrhu došlo k zastavení řízení, musí být buď doručeno soudu před prvním jednáním ve věci nebo s ním musí vyslovit souhlas odpůrce. Souhlasu odpůrce není třeba jen u zpětvzetí návrhu na rozvod, neplatnost manželství nebo určení, zda tu manželství je či není.

Pokud v průběhu řízení ztratí některý z účastníků způsobilost být účast-

níkem řízení, má to za následek zastavení řízení jen tehdy, nepřechází-li práva a povinnosti tohoto účastníka na jiný subjekt, nebo jsou-li práva a povinnosti o něž v řízení jde, vázány podle hmotného práva na osobu účastníka řízení a na právního nástupce nepřecházejí. U fyzické osoby dochází ke ztrátě způsobilosti být účastníkem řízení smrtí, u právnické osoby jejím zánikem. Přecházejí-li práva a povinnosti na jiný subjekt, řízení se pouze přerušuje (např. po dobu projednání dědictví) a pokračuje se s novým subjektem jako účastníkem, případně pokračuje i bez přerušování řízení.

Nedojde-li v průběhu řízení k jeho zastavení, soud po provedení dokazování ve věci buď **rozhodne**, nebo dojde-li k dohodě účastníků, schválí **soudní smír**. Řízení končí tehdy, když rozhodnutí ve věci samé nabyde **právní moci**. Civilní rozhodnutí, ať již usnesení nebo rozsudek, nabyde právní moci tehdy, kdy již proti němu není možný řádný opravný prostředek. Bylo-li proto podáno odvolání, řízení nekončí, ale pokračuje u odvolacího soudu. U odvolacího soudu řízení skončí, pokud odvolací soud rozhodnutí soudu prvního stupně potvrdí nebo změní (obojí rozsudkem). Pokud rozhodnutí prvního stupně pouze zruší a vrátí k dalšímu projednání, řízení pokračuje opět u soudu prvního stupně.

Závěrem je nutné se krátce zmínit o tzv. zkráceném řízení. **Zkrácené řízení** vyúsťuje ve vydání buď **platebního rozkazu** nebo **směnečného (šekového) platebního rozkazu**. Zkrácené řízení nevyžaduje nařízení jednání a soud rozhoduje prakticky na základě návrhu a připojených listinných důkazů. Postupovat tímto způsobem může soud i bez výslovné žádosti navrhovatele, pokud se v návrhu na zahájení řízení domáhá zaplacení peněžité částky. Z toho vyplývá první omezení možnosti vydat platební rozkaz. Musí se jednat pouze o návrh na zaplacení nějaké částky. Dalším omezením je, že platební rozkaz nelze vydat tam, kde jednat a rozhodovat má senát, tam, kde není znám pobyt odpůrce nebo tam, kde by platební

rozkaz měl být doručován do ciziny (platí i pro Slovenskou republiku). Platební rozkaz je nutno doručit odpůrci do vlastních rukou a je vyloučeno náhradní doručení. Nepodaří-li se soudu platební rozkaz doručit, zruší jej v plném rozsahu. Řízení potom pokračuje normální nezkrácenou formou.

V důsledku uvedené bezformálnosti a rychlosti vydání platebního rozkazu připouští zákon také zjednodušené podmínky pro odstranění účinků tohoto rozhodnutí. Účinky platebního rozkazu lze zrušit zcela bezformálním procesním aktem odpůrce, a to **odporem**. Podáním odporu se platební rozkaz ruší ze zákona a opět řízení proběhne nezkrácenou formou. Podobně je upraveno zkrácené směnečné (šekové) řízení. Lze v něm uplatnit jen nároky věřitelů vůči dlužníkům při nezaplacení nebo nepřijetí směnky nebo šeku. Směnečný (šekový) platební rozkaz lze vydat jen na návrh, spolu se žalobou musí být v prvopise předložena směnka, která splňuje veškeré náležitosti platné směnky a navíc o její pravosti nejsou pochybnosti, dále protestní listiny, případně i další listiny v prvopise (např. plná moc toho, kdo směnku za dlužníka podepsal). Je-li uplatňována pohledávka z šeku, předloží se spolu s návrhem šek a protest. I směnečný (šekový) platební rozkaz musí být doručen do vlastních rukou žalovaného, není však vyloučeno náhradní doručení. Na rozdíl od běžného platebního rozkazu není vyloučeno ani doručení směnečného (šekového) platebního rozkazu do ciziny.

Opravným prostředkem proti směnečnému (šekovému) platebnímu rozkazu jsou odůvodněné **námítky**, jejich podáním proběhne běžné řízení.

PROJEDNÁNÍ PŘED SOUDEM

Projednání věci před soudem probíhá zásadně ústně při veřejných jednáních. K těmto jednáním soud předvolává účastníky a všechny osoby, jejichž účast na jednání je

potřebná. Předvolání k jednání musí být účastníkům doručeno natolik včas, aby měli dostatek času na přípravu, nejméně **pět dnů** před jednáním. Se souhlasem účastníka, jehož se to týká, může soud jednat i při nedodržení této lhůty.

Jednání soudu je zásadně veřejné, jak zakotvuje Ústava. Vyžaduje-li to ochrana státního, hospodářského, obchodního nebo služebního tajemství, může být veřejnost pro celé jednání nebo pro jeho část vyloučena. Vyloučit veřejnost může soud také v důležitém zájmu účastníků na neveřejném projednání věci nebo tehdy, mohlo-li by veřejné projednání ohrozit mravnost. O **vyloučení veřejnosti** rozhodne soud usnesením před jednáním nebo na počátku jednání, proti němuž není odvolání přípustné. Zákon i v tomto případě ponechává na rozhodnutí soudce, zda povolí účast na jednání, kde je vyloučena veřejnost, jednotlivým občanům (např. zástupcům tisku), musí je však poučit o trestních následcích případného porušení tajemství.

Bez ohledu na to, zda veřejnost byla nebo nebyla v průběhu jednání vyloučena, **musí být rozsudek vždy vyhlášen veřejně**. I když není veřejnost vyloučena, není v rozporu s ústavní zásadou veřejnosti, vyloučí-li soud z jednání jednotlivé osoby, u nichž je obava, že by mohli rušit průběh jednání (osoby opilé, nevhodně oblečené, osoby nezletilé nebo nevhodného chování).

Jednání řídí buď **předseda senátu**, probíhá-li jednání před senátem, nebo soudce jako tzv. **samosoudce**, probíhá-li jednání před ním. Důležitým okamžikem je **zahájení jednání**. Jedná se o časový úsek počínající vstupem předvolaných osob do soudní síně a ukončený výzvou soudu, aby žalobce přednesl žalobu. V tomto úseku jednání soud zjistí přítomnost předvolaných osob, může je poučit o procesních právech. Zejména namítnout nepříslušnost soudu. Soud zpravidla také činí první pokus o smír mezi účastníky právě v tomto okamžiku jednání, dokud se ještě nezačalo jednat ve věci samé.

Přednesením žaloby (nebo jejím přečtením předsedou senátu/samosoudcem, není-li žalobce přítomen) **začne soud jednat ve věci samé.** Další průběh jednání již určuje předseda senátu, probíhá dokazování, výpovědi účastníků, svědků apod.

Po skončení dokazování, které zpravidla soud provede usnesením, dojde jednání ke svému **závěru.** V tomto stádiu jednání mohou účastníci shrnout své návrhy (tzv. závěrečný návrh), vyjádřit se k průběhu dokazování (k jednotlivým důkazům se vyjadřovali při jejich provádění), shrnout výsledky tohoto dokazování a vyjádřit se k právní stránce věci. Potom již nastává **rozhodnutí** soudu ve věci.

Závěrem ještě několik praktických podrobností týkajících se jednání u soudu:

Na dveřích jednací síně je vyvěšen seznam věcí, v nichž je nařízeno jednání na týž den. Je zde uvedena značka, jména a příjmení účastníků a doba začátku jednání. Před zahájením jednání vyvolá zapisovatel přede dveřmi jednací síně věc, která bude projednávána. Vyvolání věci může být také provedeno technickým zařízením. Do jednací síně vejdou všechny předvolané osoby, po zjištění účasti zůstanou v jednací síni účastníci, jejich zástupci a veřejnost, svědci opustí síň a čekají na výzvu před jednací síní. Do jednací síně se vstupuje s nepokrytou hlavou s výjimkou příslušníků ozbrojených sborů v uniformě a žen. Při příchodu nebo odchodu senátu (samosoudce) osoby přítomné v jednací síni povstanou. K senátu (samosoudci) se mluví jen ve stoje. Samosoudce může jednotlivým osobám dovolit, aby při přednesech i výpovědi zůstaly sedět (z důvodu věku, zdravotního stavu apod.). Během jednání sedí všichni přítomní na svých místech, pohyb po soudní síni nebo její opuštění může povolit z vážných důvodů předseda senátu (samosoudce). Účastníci mají právo se v průběhu soudního jednání poradit. Pokud o to požádají předsedu senátu (samosoudce), poskytnete jim potřebný čas, případně jednání na

přiměřenou dobu přerušit. Kouření nebo požívání jídel a nápojů v jednací síni je zakázáno.

S výjimkou osob mladších patnácti roků se všem v jednací síni vyká. Soudní osoby se oslovují pane, slečno s připojením funkce. Ostatní osoby se oslovují stejně, s připojením pracovního postavení nebo akademického titulu. Příklad: pane předsedo senátu, slečno zapisovatelko, paní přísedící, pane žalobce, pane žalovaný, pane doktor (většinou oslovení advokátů), pane znalce (pane profesore, docente, asistente), pane svědku apod.

Před vyhlášením rozhodnutí se senát (samosoudce) odebere do poradní síně, není-li poradní síň k dispozici, vyzve přítomné, aby opustili jednací síň. Před vyhlášením rozsudku vyzve předseda senátu (samosoudce) přítomné, aby vstali. Sám vyhláší rozsudek ve stoje. Poté vyzve přítomné, aby usedli a sám vsedě vyhlášený rozsudek odůvodní a poučí účastníky o opravných prostředcích.

Po vyčerpání obsahu jednání prohlásí předseda senátu (samosoudce) jednání za skončené a vyzve přítomné, aby se vzdálili z jednací síně. Je-li veřejnost vyloučena, je takové rozhodnutí zřetelně oznámeno na dveřích síně zároveň se zákazem vstupu osob.

ROZHODNUTÍ SOUDU

Pokud projednávána věc není nebo nemůže být vyřízena ve zkráceném řízení platebním rozkazem, rozhoduje soud buď rozsudkem nebo usnesením. O věci samé rozhoduje soud rozsudkem, usnesením takto rozhoduje jen v případech stanovených zákonem.

Rozsudek a jeho formy

Rozsudkem rozhoduje soud o nároku, který byl předmětem řízení včetně příslušenství. Rozsudkem musí být rozhodnuto o celém předmětu řízení, jak byl vymezen návrh na zahájení řízení (případně rozšířen nebo změněn v průběhu říze-

ní). Rozhodnutím o celém předmětu řízení se tedy rozumí i zamítnutí návrhu nebo jeho zamítnutí v určité části, není ale možné, aby o nějaké části nároku nebylo rozhodnuto ať již kladně nebo záporně.

- Může se stát, že soud o některé části předmětu řízení nerozhodne nebo opomene rozhodnout o nákladech řízení či předběžné vykonatelnosti. V takovém případě je možná náprava formou **doplňujícího rozsudku.** Soud může doplňující rozsudek vydat i bez návrhu z vlastní iniciativy nejpozději do právní moci rozsudku, který má být doplněn. Návrh na doplnění může podat také účastník řízení ve lhůtě patnácti dnů od doručení písemného vyhotovení rozsudku, jehož doplnění navrhuje. K vydání doplňujícího rozsudku nařídí soud jednání, pokud dojde k závěru, že návrh na doplnění není důvodný, jednání nenařídí a usnesením návrh na doplnění rozsudku zamítne. Odvolání proti tomuto zamítnutému rozhodnutí je přípustné. Rozhodnutí soudu o doplnění rozsudku nemá vliv na právní moc původního rozsudku nebo jeho vykonatelnost.

- Rozsudek může trpět také jinými, méně významnými chybami. Zvláště při prepisování rozsudku do konečné písemné formy se mohou vyskytnout chyby v psaní, v počtech, příp. jiné nesprávnosti. Mohou být opraveny tzv. **opravným usnesením**, které soud doručí účastníkům. Protože se v tomto případě opravuje nesprávnost výroku, **běží účastníkům po doručení opravného usnesení znovu lhůta k podání odvolání proti rozsudku.** Chyby v ostatních částech rozsudku opraví předseda senátu (samosoudce) přímo v textu. K tomu účelu si může vyžádat stejnopis rozsudků již zaslaných účastníkům. Opravu chyb a zřejmých nesprávností provádí soud jak na návrh, tak z vlastní iniciativy. Pokud neshledá návrh na opravu důvodným, usnesením ho zamítne s možností odvolání. Toto zamítavé rozhodnutí se doporučuje pouze tomu, kdo opravu navrhoval.
- Poslední formou opravy již vyhlášeného rozsudku je **oprava**

odůvodnění. Jedná se o opravu, kterou soud může provést pouze na návrh účastníka. Ten se návrhem může domáhat toho, aby soud opravil odůvodnění rozsudku. Oprava je odůvodněna pouze v případě, že odůvodnění nemá podklad ve zjištění skutkového stavu, tedy je v rozporu s provedeným důkazem, případně se opírá o důkazy, které nebyly v řízení provedeny. Pokud soud návrhu vyhoví, rozhodne usnesením, které doručí účastníkům řízení. Pokud návrhu nevyhoví, usnesením návrh zamítne, ovšem nedoporučuje ho účastníkům, ale předloží celý spis odvolacímu soudu, který sám o opravě rozhodne.

- Kromě doplňujícího rozsudku, o kterém již byla řeč, může soud vydat různé formy rozsudků ve věci samé. Rozsudky se zejména liší podle toho, zda je jimi rozhodováno o celém předmětu řízení, nebo o jeho části, či případně jen základu nároku. Rozhoduje-li soud o části nároku, vydá tzv. **částečný rozsudek**. Tímto rozsudkem může být rozhodnuto, nevylučuje-li to hmotněprávní povaha nároku o části uplatňované vůči jednomu z více žalovaných, o jedné z věcí spojených ke společnému řízení nebo o vzájemném návrhu odpůrce. Skutečnost, že soud rozhodl částečným rozsudkem je zřejmá z jeho označení a výroku. V praxi je běžně takový rozsudek nadepsán „Částečný rozsudek“ nebo je forma rozsudku naznačena v závěru záhlaví rozsudku, např. takto: „Okresní soud Praha-východ rozhodl v právní věci navrhovatele XY proti odpůrci YZ o 50.000,- Kč s přísl. Částečně (nebo „v části“) takto:....“

- Není-li částečný charakter rozsudku naznačen ani jedním z těchto způsobů vyplyne jednoznačně ze samotného výroku, kde vyjádřením zásady, že soud má rozhodnout o celém předmětu řízení je výrok, že o dalším nároku a nákladech řízení rozhodne soud v konečném rozhodnutí ve věci (nebo v konečném rozsudku). Částečný rozsudek má splňovat obecné náležitosti platné pro rozsudek jako formu soudního rozhodnutí, je proti němu možno podat odvolání a nabyde-li právní

moci, **je samostatně vykonatelný**. Soud po vydání částečného rozsudku může ihned pokračovat v řízení o zbývající části předmětu řízení.

- Pokud soud považuje za účelné rozhodnout nejdříve o základu nároku, použije další formu rozsudku a vydá tzv. **mezeitimní rozsudek**. Právním základem rozumíme přitom okolnosti existence nároku, ale nikoli okolnosti rozhodné pro výši tohoto nároku. Mezeitimní rozsudek lze použít např. ve věcech náhrady škody, kde jim lze rozhodnout o tom, zda navrhovatel má nárok na náhradu škody, konečným rozhodnutím pak soud rozhodne o výši tohoto nároku. Výrok mezeitimního rozsudku bude znít: „nárok je co do základu opodstatněn (případně opodstatněn jednou polovinou, čtvrtinou apod.), o výši nároku a nákladech řízení bude rozhodnuto v konečném rozhodnutí ve věci“. Také mezeitimní rozsudek musí splňovat obecné náležitosti rozsudku, lze se proti němu odvolat a **samostatně nabývá právní moci**. Také použitím této formy rozsudku je zřejmé z označení rozsudku jako mezeitimního nebo z jeho výroku, který je pro tuto formu charakteristický.

Rozsudek pro uznání

Jedná se o formu soudního rozhodnutí, které je možné **pouze ve sporném řízení**, tedy tam, kde proti sobě ve sporu stojí žalobce a žalovaný. Předpokladem vydání rozsudku pro uznání, jak již samo označení tohoto rozhodnutí napovídá, je **uznání nároku**. Uznáním je míněn **procesní úkon žalovaného vůči soudu**, kterým uzná nárok proti němu uplatněný. Uznat takto může celý nárok, jeho základ nebo jen jeho část. Uznání jakožto procesní úkon vůči soudu musí splňovat obecné náležitosti podání, jinak by nemuselo splnit svůj účel. K jeho podání může žalovaný použít veškeré formy upravené občanským soudním řádem pro podávání návrhů (písemnou, telegrafickou, faxovou, ústně do protokolu). Dojde-li k řádnému uznání celého nároku nebo základu nároku, je soud povinen rozhodnout rozsudkem podle

tohoto uznání. Uzná-li žalovaný nárok proti němu uplatněný zčásti, je soud povinen rozhodnout i podle tohoto uznání jen tehdy, navrhnou-li žalobce. Rozsudek vydaný pro uznání co do základu nároku nebo jeho části samozřejmě zároveň odpovídá režimu částečného a mezeitimního rozsudku. Dojde-li k znání nároku, soud pouze zkoumá, nejedná-li se o spor ve věci, v které by nebylo možné uzavřít soudní smír. Takovými věcmi je např. zrušení bezpodílového spoluvlastnictví manželů z důvodů podnikání jednoho z manželů nebo rozhodnutí o osobním stavu. Shledá-li, že nebyly splněny předpoklady pro rozhodnutí rozsudkem pro uznání, pokračuje bez dalšího v řízení, pouze jestliže žalobce požaduje, aby bylo pro uznání rozhodnuto, zamítne takový návrh usnesením (odvolání proti němu je přípustné).

Odvolání proti rozsudku pro uznání je přípustné jen tehdy, jestliže byl vydán, ač nebyly splněny předpoklady pro jeho vydání. Tím samozřejmě není omezena možnost odvolání do rozhodnutí o nákladech řízení a jiných vedlejších otázkách upravených ve výroku tohoto rozsudku.

Rozsudek pro zmeškání

Další forma rozhodnutí soudu možná **jen ve sporném řízení** je tzv. kontumace nebo-li rozsudek vydaný na základě zmeškání žalovaného. Pojen zmeškání by bylo možné charakterizovat jako **kvalifikovanou neúčast** u prvního jednání ve věci. Nemůže se totiž jednat o jakoukoli neúčast u jednání. Podmínek, za kterých se neúčast mění ve zmeškání je hned několik:

- kvalifikovaně zmeškat může jen žalovaný, nikoliv žalobce
- musí se jednat o první jednání, které bylo ve věci nařízeno (praxe za takové jednání nepovažuje to jednání, které bylo s předstihem odvoláno, ale to, které skutečně proběhlo)
- žalovanému bylo řádně doručeno předvolání nejméně 5 dnů předem, kdy se jednání mělo konat, včetně žaloby

- žalovaný byl o následcích svého nedostavení se k jednání poučen (poučení je součástí předvolání)

- žalovaný svou neúčast na tomto jednání důvodně a včas neomluvil.

Nastane-li po splnění výše uvedených podmínek zmeškání žalovaného, může (ale nemusí) soud rozhodnout rozsudek pro zmeškání, jestliže:

- žalobce (nebo jeho zástupce) je jednání přítomen a rozhodnutí pro zmeškání navrhne

- rozsudek pro zmeškání je v konkrétní projednávané věci přípustný.

Důležité je přitom vědět, že rozsudek pro zmeškání v úpravě našeho občanského soudního řádu není konstruován jako sankce za neúčast žalovaného u jednání, ale jako **právní fikce projevu vůle** žalovaného formou jeho nečinnosti, na základě kterého se pokládají tvrzení žalobce co do skutkových okolností sporu za nesporná (mezi účastníky). Na základě této fikce nespornosti soud ve věci rozhoduje. Protože se jedná o právní fikci, nebrání rozhodnutí pro zmeškání ani okolnost, že se žalovaný k žalobě již písemně vyjádřil a v tomto vyjádření nárok proti němu uplatňovaný odmítl.

Soud i při splnění všech předpokladů není na rozdíl od rozsudku pro uznání povinen rozhodnout pro zmeškání. Předpokladem pro takové rozhodnutí je konkrétní žaloba, kdy na základě skutkových tvrzení lze posoudit důvodnost uplatňovaného nároku jak co do hmotněprávního základu, tak co do výše. Chybí-li v žalobě dostatek tvrzení o celém nároku, má soud možnost rozhodnout rozsudkem pro zmeškání i ve formě mezitímního nebo částečného rozsudku.

Ani rozsudek pro zmeškání **nelze vydat ve všech věcech**. Stejně jako v případě rozsudku pro uznání se musí jednat o věc, kterou lze skončit soudním smírem. Navíc však je rozhodnutí pro zmeškání žalovaného vyloučeno tam, kde by takovým rozsudkem došlo ke vzniku, změně nebo zániku právního poměru mezi účastníky (přivolení k výpovědi z nájmu bytu, zrušení obchodní společnosti apod.).

Vzhledem k charakteru tohoto rozsudku posiluje zákon možnosti obrany žalovaného mimo rámec velmi omezeného odvolání. Touto možností je **návrh žalovaného na zrušení rozsudku pro zmeškání**, zmeškal-li první jednání ve věci, kdy byl rozsudek vynesen, z omluvitelných důvodů. Návrh je možné podat do dne právní moci rozsudku pro zmeškání. Posoudí-li soud v tomto návrhu uváděné důvody zmeškání za omluvitelné, svůj rozsudek usnesením zruší a nařídí jednání. V opačném případě opět usnesením návrh na zrušení rozsudku zamítne. Proti oběma těmto usnesením je odvolání přípustné.

Odvolání proti rozsudku pro zmeškání je opět upraveno obdobně jako u rozsudku pro uznání a lze je tedy podat jen tehdy, nebyly-li dány předpoklady pro jeho vydání. Podal-li žalovaný zároveň s odvoláním i návrh na zrušení rozsudku pro uznání a soud tomuto návrhu vyhověl, platí fikce, že odvolání bylo vzato zpět.

Druhy rozsudků

Rozsudky lze rozlišovat podle toho, na základě jakého návrhu byly vydány. Rozeznáváme proto **rozsudky na plnění**, kterými se ukládá nějaká povinnost (např. zaplacení žalované částky, vydání věcí, vyklizení nemovitosti), zákaz nějaké činnosti, vykonání nějakého úkonu apod. Tam, kde ze zákona vyplývá možnost, aby soud svým rozhodnutím **nabradil projev vůle** nějakého subjektu právního vztahu, učiní tak opět rozsudkem na plnění, tedy rozsudkem ukládajícím povinnost žalovaného učinit konkrétní projev vůle (např. uzavřít smlouvu).

Další velikou skupinou rozsudků jsou **rozsudky statusové**, kterými soud rozhoduje o osobním stavu účastníků. Jedná se o rozsudky rozvodové, vyslovující neplatnost manželství, určující otcovství apod.

Zvláštním typem rozsudku jsou pak tzv. **rozsudky na určení**. Tímto rozsudkem soud deklaruje existenci nebo naopak neexistenci nějakého práva i právního stavu, ať se jedná

např. o právo vlastnické, právo nájmu nebo platnost či neplatnost smlouvy apod. Výrok takového rozsudku nejčastěji navozuje výraz „Určuje se...“

Náležitosti rozsudku

- Úvodní část; obsahuje označení „Rozsudek“ a slavnostní formulí „jménem republiky“, v pravém horním rohu je rozsudek označen jednacím číslem (spisová značka – číslo listu spisu). Úvodní část dále uvádí, který soud rozhodnutí vydal, označení soudce nebo senátu, přesné označení účastníků řízení a projednávané věci.

- Výroková část; samotný enunciat soudu ve věci samé. Právě tato část rozsudku je po nabytí právní moci závazná. Pokud řízení rozsudkem končí, je obsahem výrokové části i rozhodnutí o nákladech řízení.

- Odůvodnění; v této části soud stručně shrne průběh řízení, stanoviska procesních stran, obsah přednesů účastníků, výpovědi svědků a stručně vyloží, o které provedené důkazy své rozhodnutí opřel, případně proč neprovedl další navrhované důkazy. Závěrem soud věc právně zhodnotí.

- Poučení; část rozsudku, ve které je účastník poučen o možnosti napadnout rozsudek řádným opravným prostředkem (případně o tom, že odvolání není přípustné) a poučení o možnosti domáhat se v rozsudku stanovené povinnosti výkonem rozhodnutí.

- Rozsudek je opatřen datem jeho vyhlášení a podepsán předsedou senátu (samosoudcem), který jej vydal.

Zjednodušenou formou se vyznačují rozsudky vydané pro uznání nebo pro zmeškání, protože v odůvodnění obsahují pouze předmět řízení a stručné důvody rozhodnutí pro uznání nebo zmeškání.

Poté, co je rozsudek vyhlášen, doručuje soud jeho písemné vyhotovení účastníkům (popř. jejich zástupcům) do vlastních rukou. Lhůta k vypracování písemného vyhotovení rozsudku je třicetidenní, může

být však prodloužena předsedou soudu o dalších 90 dnů.

Usnesení

Usnesení je druhou formou soudního rozhodování a používá se všude tam, kde zákon nepředepisuje pro rozhodnutí jinou formu (rozsudek nebo platební rozkaz). Protože usnesení je nejčastější formou rozhodnutí soudu je nutné je rozdělit podle oblastí, kde jsou používány.

a) Usnesení, kterými se rozhodne ve věci samé, výjimkou z výše uvedené zásady, že soud rozhoduje usnesením, je právě rozhodování o věci samé. O věci samé rozhoduje soud usnesením jen tehdy, stanoví-li zákon. Usnesením proto rozhoduje ve věci samé soud zejména v dědicích věcech, v některých věcech péče o nezletilé, v řízení o úschovách, o umoření listin, o zákonnosti důvodů převzetí osoby do ústavní zdravotnické péče, v opatrovnickém řízení o ustanovení opatrovníka, v zápisu do obchodního rejstříku, v řízení ve věcech voličských seznamů, v řízení ve věcech sdružování v politických stranách a politických hnutích, rozhodnutí o obnově řízení a ve věcech výkonu rozhodnutí.

b) Usnesení týkající se přípustnosti řízení, průběhu a vedení řízení; jde o usnesení vyzývající účastníky k opravě vad podání a jeho doplnění, usnesení vyzývající účastníky k zaplacení soudního poplatku, usnesení o osvobození od soudních poplatků, usnesení o zastavení řízení nebyly-li nedostatky přes výzvu k opravě vad podání a jeho doplnění odstraněny a brání v pokračování řízení, usnesení o zastavení řízení pro nesplnění poplatkové povinnosti, usnesení vyslovující nedostatek věcné nebo místní příslušnosti a postoupení věci příslušnému soudu, usnesení o přerušení řízení a o pokračování v nepřerušném řízení, usnesení o uložení pořádkové pokuty a o předvedení, usnesení o vyloučení veřejnosti, usnesení o zastavení řízení v případě zpět-vzetí návrhu, usnesení o připuštění změny návrhu a usnesení o přiznání svědeckého.

c) Usnesení přímo související s rozhodnutím ve věci samé; jde o usnesení o náhradě nákladů řízení a o usnesení o opravě rozsudku nebo usnesení o opravě odůvodnění rozsudku.

d) Usnesení upravující dočasně poměry mezi účastníky; je to usnesení o nařízení předběžného opatření a usnesení o zajištění důkazu.

Náležitosti usnesení

Ve srovnání s rozsudkem je usnesení svoji formou jednodušší a neobsahuje některé náležitosti jako rozsudek. Usnesení neobsahuje slavnostní formuli „jménem republiky“ a v **úvodní části** je po označení usnesení uveden pouze soud, který rozhodnutí vydal, jméno a příjmení účastníků řízení a označení věci, které se týká. Po úvodní části usnesení obsahuje **výrokovou část** a **odůvodnění**. Obsah odůvodnění přitom není předepsán, proto obvykle postačí uvést základní důvody rozhodnutí. Tam, kde se usnesením rozhoduje ve věci samé platí analogicky vše, co bylo uvedeno o rozsudku. Stejně tak jako v rozsudku obsahuje každé usnesení **poučení** o opravných prostředcích; pouze tam, kde se usnesením rozhoduje ve věci samé obsahuje i poučení o možnosti výkonu rozhodnutí. Usnesení je **datováno** dnem vyhlášení a **podepsáno** předsedou senátu (samosoudcem), který je vydal. Na rozdíl od rozsudku se ne každé usnesení doručuje účastníkům řízení. Usnesení se doručuje účastníkům řízení. Usnesení se doručuje tehdy, je-li proti němu přípustné odvolání (usnesení soudů prvního stupně) nebo dovolání (usnesení odvolacích soudů), je-li to třeba pro vedení řízení nebo ukládá-li se usnesením nějaká povinnost. Usnesení se zásadně doručuje doporučeně, nikoli však do vlastních rukou s výjimkou případů, kdy takové doručení stanoví zákon. Jsou to tato usnesení:

- rozhodnutí o dědicím právu § 175 k/1) o.s.ř.
- odkázání účastníka dědicím řízení,

aby své právo uplatnil žalobou § 175 k/2) o.s.ř.

- vypořádání BSM v dědicím řízení mezi zůstavitelem a pozůstalým manželem §175 1) o.s.ř.
- schválení dohody dědiců o přecházení předloženého dědictví věřitelům § 175 p) o.s.ř.
- usnesení o dědictví § 175 t) o.s.ř.
- usnesení o přijetí do úschovy § 185 t) o.s.ř.
- usnesení o umoření listiny § 185 j) o.s.ř.
- nařízení provádění srážek při výkonu rozhodnutí povinném a plátcí mzdy § 282 o.s.ř.
- nařízení výkonu rozhodnutí příkazáním pohledávky z účtu u peněžního ústavu peněžnímu ústavu § 306 o.s.ř.
- nařízení výkonu rozhodnutí příkazáním jiných peněžitých pohledávek dlužníkovi povinného § 313 o.s.ř. .

Soudní smír

Posledním usnesením, které uvedeme, je soudní smír. Soudní smír je svébytnou formou ukončení soudního sporu. Přestože při něm soud vydává usnesení odlišuje se od jiných forem soudního rozhodování. Samotný smír je dohoda účastníků řízení, která má jak hmotněprávní, tak procesní povahu. Díky této dvojí povaze není smír pouze dohodou účastníků o předmětu sporu, ale zároveň pravomocným rozhodnutím ve věci. Aby mohlo k uzavření soudního smíru dojít, musí být splněny určité zákonem dané podmínky. Nejdůležitější podmínkou je, aby povaha věci uzavření smíru připouštěla. Smír je možný zejména ve všech věcech tzv. **sporného řízení**, v nichž jsou účastníci v typickém dvoustranném poměru, u nějž hmotněprávní úprava nevyklučuje úpravu vzájemných právních vztahů dohodou. Zejména se jedná o spory z žalob na plnění, bytové spory apod. Naopak vyloučeno je uzavření smíru ve věcech, v nichž vyřízení věci dohodou účastníků nepřipouští hmotněprávní úprava (opět např.

zrušení BSM z důvodu podnikání jednoho z manželů). Zjistí-li soud, že povaha věci uzavření smíru připouští, musí ještě zkoumat zda smír, který účastníci navrhuji, není v rozporu s právními předpisy. V rozporu s právními předpisy by např. byl smír – zrušení společného práva nájmu k bytu mezi manželi ještě před pravomocným rozvodem jejich manželství apod.

Dojde-li konečně soud k závěru, že smír je možné uzavřít, svým usnesením jej schválí. **Schválený smír má účinky pravomocného rozsudku**, usnesení o schválení smíru se doručuje do vlastních rukou účastníků a odvolání proti němu není přípustné. Proti usnesení, kterým soud účastníky navržený smír neschválil, se ovšem odvolat lze. Schválený smír má, nabyde-li právní moci, tytéž účinky, jako kdyby ve věci rozhodl soud rozsudkem. Je proto závazný jak pro účastníky, tak pro všechny orgány.

Doručování soudem

Doručování je činnost soudu zajišťující, aby se určeným osobám dostalo potřebných písemností. Uvedme si nyní obecná pravidla doručovací činnosti soudu. Soud doručuje zpravidla poštou, není to však jediný způsob doručování, který může použít. Soud především může písemnost doručit sám za pomoci pracovníků soudu, nebo může pro doručení použít pomoci policejních orgánů nebo orgánů obce. Doručuje-li písemnost osobě požívající diplomatické imunity, používá soud tzv. nepřímé doručení prostřednictvím Ministerstva spravedlnosti. Prostřednictvím Ministerstva spravedlnosti se také doručují písemnosti do ciziny, není-li mezinárodní smlouvou dohodnut přímý styk mezi justičními orgány. Podle toho, jaké osobě je písemnost doručována rozeznáváme:

a) doručení fyzické osobě; písemnost lze doručit v jejím bydlišti nebo na jejím pracovišti. Místem doručení může být kterékoli místo, kde bude fyzická osoba zastížena. Soudní písemnost lze doručit i tzv.

náhradním doručením. Nejde-li o zásilku určenou do vlastních rukou, doručí se písemnost, nebyl-li adresát zastížena, ačkoli se v místě doručení zdržuje, jiné dospělé osobě bydlící v témž bytě nebo domě, nebo zaměstnané na témž pracovišti, je-li ochotna obstarat odevzdání písemnosti. Není-li možno doručit písemnost ani tímto způsobem, uloží se písemnost na poště nebo u orgánu obce. O uložení písemnosti se adresátu zanechá oznámení o doručení, případně se vyrozumí jiným vhodným způsobem. **Písemnost se považuje za doručenu dnem, kdy byla uložena, a to i v případě, že se o uložení adresát nedozvěděl.** Náhradní doručení se však může stát neúčinným, jestliže písemnost byla uložena v době, kdy se adresát v místě bydliště nezdržoval a soudu to prokáže, stejně jako v případě, že písemnost byla odevzdána osobě mající na věci protichůdný zájem (např. manželovi v řízení o rozvod apod.). I v případě, že se jedná o písemnost určenou do vlastních rukou adresáta umožňuje o.s.ř. náhradní doručení. Není-li v době doručování adresát zastížena, ačkoliv se v místě doručování zdržuje, uvědomí jej doručovatel vyrozuměním, kdy – tedy který den a kterou hodinu bude písemnost opět doručena. Teprve když ani při tomto opakovaném doručení adresáta nezastihne, uloží písemnost na poště a adresátovi uložení vhodným způsobem oznámí. **Dnem doručení u písemností určených do vlastních rukou je třetí den následující po dni uložení, i když se adresát o uložení nedozvěděl.** Neúčinnost náhradních doručení opět nastane v případě, že se adresát v době doručování v místě doručování nezdržoval (např. dovolená, pobyt v nemocnici, na vojně apod.). Úprava doručování pamatuje i na případy, kdy adresát je sice zastížena, ale **odmítne** zásilku bezdůvodně přijmout. V takovém případě je písemnost doručena dnem, kdy její přijetí bylo odepřeno, pokud o této možnosti byl adresát doručovatelem poučen.

b) doručení právníkům osobám, státním orgánům a advokátům (komerčním právníkům); písemnosti určené těmto osobám nebo orgánům se doručují na adresu jejich sídla, kde nejčastěji písemnosti přebírá podatelna. Tito adresáti svými vnitřními předpisy zpravidla určí osoby oprávněné písemnosti přijímat. Pokud takové osoby určeny nejsou, je možné právníkům osobám a státním orgánům doručit písemnost určenou do vlastních rukou tomu, kdo je oprávněn za orgán nebo právníkou osobu jednat. O.s.ř. upravuje navíc možnost **náhradního doručení.** Tato úprava vychází ze závazné povahy zápisů v obchodním rejstříku. Nepodaří-li se totiž doručit právníké osobě písemnosti na adresu jejího sídla uvedenou **v obchodním rejstříku** ani při opakovaném pokusu a jiná její adresa není soudu známa, považuje se třetí den od vrácení zásilky nedoručené za den doručení, i když se adresát o něm nedozvěděl. Jedná se o formu náhradního doručení, platební rozkaz proto tímto způsobem není možné doručit. Také advokát, komerční právník nebo notář může pověřit svého pracovníka nebo koncipienta přijímáním písemností. Takto přijaté písemnosti jsou potom ze zákona doručeny samotnému advokátovi, komerčnímu právníkovi či notáři. V souvislosti s doručováním je třeba závěrem upozornit na skutečnost, že má-li účastník zástupce s plnou mocí pro celé řízení, je soud povinen doručovat jediné tomuto zástupci. I samotnému účastníkovi se písemnost doručuje tehdy, má-li osobně něco vykonat, ale i v tomto případě se písemnost doručí zároveň i zástupci.

Vzorová podání pro správce konkursní podstaty

Mgr. Ivana MLEJNKOVÁ

Autorka je konkursní soudkyně Městského soudu v Praze.

Obecně

Vzory podání správce zveřejněné v tomto a v následujícím čísle BULLETINU tvoří určitý ucelený komplex, jehož účelem je poskytnout správci konkursní podstaty vodítko pro formálně i věcně perfektní zpracování alespoň některých jeho typových právních úkonů. Jde o úkony zásadního významu a jejich řádnému provedení proto musí správce věnovat maximální odbornou péči, se kterou je povinen svoji funkci správce vykonávat. Předkládané vzory nejsou formulářem, ale předlohou vzorového podání (úkonu), u něž se předpokládá, že si ho správce vloží jako šablonu do počítačové databáze, stejně tak jako údaje o složení konkursní podstaty, genezi její správy a realizace a jako údaje o přihlášených konkursních pohledávkách, výsledcích revize vad jejich přihlášek, o výsledcích přezkoumání konkursních pohledávek atd.. Uvedená vzorová podání pak správce zpracovává s využitím těchto svých databází v jejich věcné a časové návaznosti. Vzory jsou opatřeny i legendami (psanými kurzívou) poskytujícími návod k věcné a formálně perfektnímu provedení daných právních úkonů i k ozřejnění potřebných právních souvislostí těchto úkonů. Vypracováním některých vzorových podání správce jsem sledovala nejen usnadnění a zkvalitnění činnosti správce konkursní podstaty a tím i zkvalitnění průběhu konkursu, ale i určité formální sjednocení některých typových úkonů správce a lepší přehlednost průběhu konkursu v soudním spise pro všechny zúčastněné subjekty (pro soud, správce podstaty, věřitelský orgán i konkursní věřitele).

1) vzor „Soupis konkursní podstaty“

Soupisu konkursní podstaty musí správce vzhledem k jeho zásadnímu významu v konkursu věnovat maximální odbornou péči. **Řádné a včasné zjištění konkursní podstaty** je předpokladem její co nejefektivnější správy a následného zpeněžení, a je tedy **základním předpokladem naplnění účelu konkursu** - maximálního možného uspokojení konkursních věřitelů z konkursní podstaty úpadce.

Sepsání věci, práva nebo jiné majetkové hodnoty správcem do soupisu konkursní podstaty má **závažné hmotněprávní i procesněprávní důsledky**. **Soupis podstaty je listinou, která správce opravňuje ke zpeněžení sepsaného majetku** (§ 18 odst. 2 ZKV), je tedy de facto právním důvodem prodeje majetku zapsaného do soupisu podstaty. **Jakmile je věc, právo nebo jiná majetková hodnota do soupisu zapsána, může s ní nakládat pouze správce nebo osoba, jíž k tomu dal souhlas** (§ 18 odst. 3 ZKV). Pokud by s věcí, právem nebo jinou majetkovou hodnotou řádně zapsanou do soupisu podstaty nakládala jiná osoba než správce nebo osoba jím pověřená, jde o právní úkon **absolutně neplatný**. Správce je tedy oprávněn věcí, práva nebo jiné majetkové hodnoty zapsané do soupisu konkursní podstaty (tedy i věci, práva či jiné majetkové hodnoty třetích osob zapsané do podsta-

ty) užívat, brát z nich užitky, a s nimi nakládat - zcizovat je, pronajímat (§ 14 odst. 1 písm. a) ZKV a § 14a odst. 1 ZKV). Než dojde k jejich zpeněžení, je povinen je spravovat a udržovat na náklady podstaty (§ 31 odst. 2 písm. b) ZKV). Shora uvedené **právní účinky soupisu podstaty nastávají ovšem pouze v případě, že soupis je proveden právně perfektním způsobem**, a to jak po stránce formální, tak po stránce věcné! K naplnění tohoto požadavku by mělo sloužit použití připojeného vzoru soupisu konkursní podstaty. **Detailní rozbor dané problematiky ve všech jejích aspektech** (zjišťování konkursní podstaty, věcný rozsah konkursní podstaty, právní význam a technika soupisu podstaty atd.) **jsem provedla v příslušných pasážích publikace „Praktický průvodce konkursem a vyrovnáním“** vydané v prosinci loňského roku nakladatelstvím Verlag Dashöfer, s.r.o., na jejímž zpracování jsem se autorsky spolupodílela.

2) vzor „Přehled stavu zpeněžování konkursní podstaty“

O průběhu a postupu zpeněžování konkursní podstaty je správce povinen podávat věřitelskému orgánu i konkursnímu soudu **průběžné zprávy** (§ 29 odst. 1 ZKV). **Věřitelskému orgánu** je správce povinen předkládat zprávy o zpeněžování podstaty **opatřené i údaji** o jejím celkovém spravování, o veškerých příjmech a výdajích podstaty nebo alespoň **o vynaložených nákladech konkursu** (hotových výdajích správce a nákladech na udržování a správu podstaty), protože náklady konkursu podléhají průběžnému schvalování věřitelským orgánem (§ 11 odst. 5 KV).

Průběžné zprávy správce o zpeněžování konkursní podstaty **je** z hlediska maximální přehlednosti momentálního stavu věci i celkového průběhu konkursu **vhodné provést přehlednou tabulkou provedenou dle níže uvedeného vzoru** (dle potřeby i s vysvětlujícím komentářem), vycházející ze soupisu konkursní podstaty, **kteřá zaznamená k danému datu všechny dosavadní podstatné „pohyby“ majetku konkursní podstaty** (zpeněžení majetku, vyřazení určitého majetku ze soupisu podstaty správcem z důvodu změny jeho stanoviska o zařaditelnosti tohoto majetku do soupisu nebo popř. na základě vypořádání SJM, vyloučení majetku z podstaty pro neprodejnost dle § 27 odst. 6 ZKV nebo na základě výsledku vylučovací žaloby).

3) vzor „Konečné zprávy“

Po završení zpeněžování konkursní podstaty je správce povinen předložit soudu konečnou zprávu o zpeněžení majetku z podstaty, o uskutečněných výdajích z podstaty a vyúčtovat svoji konkursní odměnu (§ 29 ZKV). Detailní rozbor dané problematiky z hlediska podmínek předložení konečné zprávy, techniky jejího zpracování i souvislostí s odměňováním správce podstaty a projednání konečné zprávy, jsem rovněž zpracovala v příslušných pasážích výše uvedené publikace „Praktický průvodce konkursem a vyrovnáním“.

Vzor

sp. zn.....

Soupis konkursní podstaty

úpadce: (celé jméno, název, obchodní jméno, bydliště, místo podnikání, sídlo, IČ)

a) věci nemovité:

- každou jednotlivou nemovitost označit údaji uvedenými v katastru nemovitostí - typ nemovitosti, čp. na st. p, č, par. č. apod., č. LV, kat. území, obec, okres
- u nemovitostí nezapsaných v katastru nemovitostí provést jejich identifikaci popisem nemovitosti a jejich umístěním
- u ocenění věci uvést jeho výši v Kč a zda bylo provedeno správcem, úpadcem či znaleckým posudkem a kterým
- uvést údaje o zajišťovacích právech váznoucích na věci - jeho druh dle § 28 ZKV, den jeho zřízení, označení zajištěné pohledávky (její výše a osoba věřitele)
- v poznámce o právech třetích osob dle § 19 ZKV uvést osobu uplatňující nárok na vyloučení věci z podstaty, datum uplatnění tohoto práva a jeho důvod /tuto rubriku vyplňovat jen pokud třetí osoba skutečně uplatňuje právo na vyloučení z podstaty, zařazení cizí věci do podstaty např. dle § 15 či § 27 odst. 5 ZKV není samo o sobě důvodem pro postup dle § 19 ZKV!//

označení věci	ocenění	zajišťovací právo	poznámka o uplatněných právech třetích osob dle § 19 ZKV

b) věci movité:

- každou jednotlivou věc označit uvedením druhu věci (podle povahy věci s typovým či účelovým označením věci, u motorových vozidel jejich typovým označením a SPZ apod.) a počtu kusů
- u většího množství druhových věcí (např. zásoby drobného zboží apod.) postačí identifikace druhová (typová) a množstevní s výslovným odkazem na výčet těchto věcí uvedený v příloze č.1.2 ... k soupisu konkursní podstaty, např. za použití inventurního seznamu tohoto majetku, vždy s označením „Příloha (č.1,2...) k soupisu konkursní podstaty ze dne“ s uvedením úpadce
- u ocenění věci uvést jeho výši v Kč a zda bylo provedeno správcem, úpadcem či znaleckým posudkem a kterým
- uvést údaje o zajišťovacích právech váznoucích na věci- jeho druh dle § 28 KV, den jeho zřízení, označení zajištěné pohledávky (její výše a osoba věřitele)
- v poznámce o právech třetích osob dle § 19 ZKV uvést osobu uplatňující nárok na vyloučení pohledávky z podstaty, datum uplatnění tohoto práva a jeho důvod /tuto rubriku vyplňovat jen pokud třetí osoba skutečně uplatňuje právo na vyloučení z podstaty, zařazení cizí věci do podstaty např. dle § 15 či § 27 odst. 5 ZKV není samo o sobě důvodem pro postup dle § 19 ZKV!//

označení věci	počet ks	ocenění	zajišťovací právo	poznámka o uplatněných právech třetích osob dle § 19 ZKV

c) pohledávky:

- každou jednotlivou pohledávku označit její výší (v Kč nebo v cizí měně - v ocenění uvést Kč), důvodem pohledávky (nezaplacená kupní cena, půjčka, vypořádací podíl, bezdůvodné obohacení apod.) a osobou dlužníka (jeho celým jménem, názvem, obchodním jménem, bydlištěm, místem podnikání či sídlem, IČ podnikatele)
- u většího množství pohledávek postačí souhrnné uvedení jejich výše a ocenění s výslovným odkazem na výčet těchto pohledávek uvedený v příloze č. 1, 2 ... k soupisu konkursní podstaty, např. za použití inventurního seznamu, vždy s označením „Příloha (č.1, 2...) k soupisu konkursní podstaty ze dne“ s uvedením úpadce
- u ocenění věci uvést jeho výši v Kč a zda bylo provedeno správcem, úpadcem či znaleckým posudkem a kterým
- uvést údaje o zajišťovacích právech vázoucích na pohledávce - jeho druh dle § 28 ZKV, den jeho zřízení, označení zajištěné pohledávky (její výše a osoba věřitele)
- v poznámce o právech třetích osob dle § 19 ZKV uvést osobu uplatňující nárok na vyloučení věci z podstaty, datum uplatnění tohoto práva a jeho důvod /tuto rubriku vyplňovat jen pokud třetí osoba skutečně uplatňuje právo na vyloučení pohledávky z podstaty/

výše pohledávky	důvod pohledávky	osoba dlužníka	ocenění	zajišťovací právo	poznámka o uplatněných právech třetích osob dle § 19 ZKV

d) jiná majetková práva:

- každé jednotlivé právo označit jeho hodnotou (výší v Kč nebo v cizí měně - v ocenění uvést Kč), důvodem (právní povahou) a osobou dlužníka (jeho celým jménem, názvem, obchodním jménem, bydlištěm, místem podnikání či sídlem, IČ podnikatele)
- u ocenění věci uvést jeho výši v Kč a zda bylo provedeno správcem, úpadcem či znaleckým posudkem a kterým
- uvést údaje o zajišťovacích právech vázoucích na právu - jeho druh dle § 28 ZKV, den jeho zřízení, označení zajištěné pohledávky (její výše a osoba věřitele)
- v poznámce o právech třetích osob dle § 19 ZKV uvést osobu uplatňující nárok na vyloučení práva z podstaty, datum uplatnění tohoto práva a jeho důvod /tuto rubriku vyplňovat jen pokud třetí osoba skutečně uplatňuje právo na vyloučení z podstaty/

hodnota práva	důvod (právní povaha) práva	osoba dlužníka	ocenění	zajišťovací právo	poznámka o uplatněných právech třetích osob dle § 19 ZKV

e) finanční prostředky:

uvést jejich výši a kde se nalézají (číslo účtu a bankovní ústav, který účet vede, hotovost umístěná v pokladně správce, úpadce apod.)

výše finančních prostředků	jejich umístění

f) podnik *(věc hromadná - soubor hmotných, nehmotných a osobních složek podnikání vyhovující definici § 5 Obch.zák.)*

- věci nemovité
- věci movité
- pohledávky
- jiná majetková práva
- finanční majetek

vše označit způsobem uvedeným v tomto vzoru (viz bod a) b),c) d), e))

V..... dne.....

.....
 správce konkursní podstaty
(celé jméno, obchodní jméno v.o.s., bydliště, sídlo)

Pozn.: Legenda k vyplnění psaná kurzívou

Vzor

sp. zn.....

Přehled stavu zpeněžování konkursní podstaty
ke dni

úpadce: (celé jméno, název, obchodní jméno, bydliště, místo podnikání, sídlo, IČ)

a) věci nemovitě:

- označení věci jako v soupisu konkursní podstaty (viz vzor soupisu konkursní podstaty)
- u vyloučení z konkursní podstaty uvést důvod vyloučení věci z konkursní podstaty - vyloučení pro neprodejnost dle § 27 odst. 6 ZKV nebo vyloučení rozhodnutím soudu v řízení o vyloučení věci z konkursní podstaty dle § 19 ZKV - s uvedením data vyloučení
- způsob zpeněžení - prodejem mimo dražbu dle § 27 odst. 2 ZKV, veřejnou dražbou, výkonem rozhodnutí, vždy s datem zpeněžení
- u nemovitostí zajištěných dle § 28 ZKV je vhodné uvést i okolnost vydání výtěžku oddělenému věřiteli (den vydání výtěžku a jeho výši)

označení věci	vyloučeno z konkursní podstaty	výše zpeněžení	způsob zpeněžení

b) věci movitě:

- označení věci jako v soupisu konkursní podstaty (viz vzor Soupisu konkursní podstaty)
- u vyloučení z konkursní podstaty uvést důvod vyloučení věci z konkursní podstaty - vyloučení pro neprodejnost dle § 27 odst. 6 ZKV nebo vyloučení rozhodnutím soudu v řízení o vyloučení věci z konkursní podstaty dle § 19 ZKV - s uvedením data vyloučení
- způsob zpeněžení - prodejem mimo dražbu dle § 27 odst. 2 ZKV, veřejnou dražbou, výkonem rozhodnutí, vždy s datem zpeněžení
- u věci zajištěných dle § 28 ZKV je vhodné uvést i okolnost vydání výtěžku oddělenému věřiteli (den vydání výtěžku a jeho výši)

označení věci	vyloučeno z konkursní podstaty	výše zpeněžení	způsob zpeněžení

c) pohledávky:

- označení pohledávky jako v soupisu konkursní podstaty (viz vzor Soupisu konkursní podstaty)
- u vyloučení z konkursní podstaty uvést důvod vyloučení pohledávky z konkursní podstaty - vyloučení pro nedobytnost (neprodejnost) dle § 27 odst. 6 ZKV nebo vyloučení rozhodnutím soudu v řízení o vyloučení pohledávky z konkursní podstaty dle § 19 KV - s uvedením data vyloučení
- způsob zpeněžení - prodejem mimo dražbu dle § 27 odst. 2 ZKV, veřejnou dražbou, vždy s datem zpeněžení
- u pohledávek zajištěných dle § 28 ZKV je vhodné uvést i okolnost vydání výtěžku oddělenému věřiteli (den vydání výtěžku a jeho výši)

označení věci	počet ks	vyloučeno z konkursní podstaty	výše zpeněžení	způsob zpeněžení

d) jiná majetková práva:

- označení práva jako v soupisu konkursní podstaty (viz vzor Soupisu konkursní podstaty)
- u vyloučení z konkursní podstaty uvést důvod vyloučení práva z konkursní podstaty - vyloučení pro neprodejnost dle § 27 odst. 6 ZKV nebo vyloučení rozhodnutím soudu v řízení o vyloučení práva z konkursní podstaty dle § 19 ZKV - s uvedením data vyloučení
- způsob zpeněžení - prodejem mimo dražbu dle § 27 odst. 2KV, veřejnou dražbou, vždy s datem zpeněžení
- u práv zajištěných dle § 28 ZKV je vhodné uvést i okolnost vydání výtěžku oddělenému věřiteli (den vydání výtěžku a jeho výši)

hodnota práva	vyloučeno z konkursní podstaty	výše zpeněžení	způsob zpeněžení

e) podnik

- věci nemovité
- věci movité
- pohledávky
- jiná majetková práva

vše označit a vypsát způsobem uvedeným v tomto vzoru (viz bod a) b), c) d))

V..... dne.....

.....
 správce konkursní podstaty
 (celé jméno, obchodní jméno v.o.s., bydliště, sídlo)

Pozn.: Legenda k vyplnění psaná kurzívou

Vzor

sp.zn.....

Konečná zpráva správce konkursní podstaty s vyúčtováním jeho odměny

Úpadce

I. Příjmy konkursní podstaty

1) Zpeněžení

- a) nemovitostí
(specifikace + celkem) Kč
- b) movitostí
(specifikace, alespoň rámcová, popř. s odkazem na soupis podstaty + celkem). Kč
- c) pohledávek či jiných práv
(specifikace, alespoň rámcová či odkaz na soupis podstaty + celkem) Kč
- celkem Kč

2) Ostatní příjmy

- a) finanční prostředky z bankovních kont úpadce převzaté správcem
(specifikace + celkem) Kč
- b) hotovost úpadce převzatá správcem Kč
- c) zisk z provozu podniku Kč
- d) jiné příjmy /úroky, nájemné apod./
(specifikace + celkem) Kč
- celkem Kč

příjmy celkem (ad I/1) a 2)) Kč

II. Hodnoty vyloučené z konkursní podstaty

- a) věci (práva) vyloučené z podstaty na základě vylučovacích žalob
(specifikace + celkem) Kč
- b) nedobytné pohledávky vyloučené podle § 27 odst. 6 ZKV
(specifikace + celkem) Kč
- c) neprodejná věci vyloučené podle § 27 odst. 6 ZKV
(specifikace + celkem) Kč

III. Výdaje z konkursní podstaty

1) Pohledávky za podstatou dle § 31 odst. 2 ZKV

- a) záloha na odměnu správce Kč
- b) hotové výdaje správce
(specifikace + celkem) Kč
- c) náklady spojené se správou a udržováním podstaty
(specifikace + celkem) Kč
- d) odměna likvidátora, odpovědného zástupce Kč
- e) nutné výdaje likvidátora, odpovědného zástupce
(specifikace + celkem). Kč
- f) odměna členů (náhradníků) věřitelského výboru, zástupce věřitelů
(specifikace + celkem). Kč
- g) nutné výdaje členů (náhradníků) věřitelského výboru, zástupce věřitelů
(specifikace + celkem). Kč

- h) platby věřitelům ze smluv uzavřených správcem či ze smluv týkajících se provozování podniku či ze smluv o úvěru za účelem financování vývozu poskytnutého dle zvl. zákona
(specifikace + celkem) Kč
- i) vrácená plnění ze smluv, od nichž bylo odstoupeno dle § 14 odst. 1 písm. a)
(specifikace + celkem) Kč
- j) daně, poplatky, pojistné na sociální zabezpečení a příspěvek na státní politiku zaměstnanosti a pojistné na veřejné pojištění
(specifikace + celkem) Kč
- k) pohledávky výživného ze zákona. Kč
- l) zaplacený soudní poplatek za KŘ Kč

2) Pracovní pohledávky dle § 31 odst. 3 a 4
(specifikace + celkem) Kč

celkem (ad III/ 1 + 2) Kč

3) Pohledávky odděleně uspokojené dle § 28
(specifikace + celkem) Kč

výdaje celkem (ad III/1, 2 a 3.) Kč

IV. Neuspokojené pohledávky k rozvrhu

- a) Neuspokojené pohledávky za podstatou dle § 31 odst. 2 ZKV (ad III/1 písm. a) až l)
(specifikace + celkem) Kč
- b) Neuspokojené pracovní pohledávky dle § 31 odst. 3 a 4 ZKV (ad III/2)
(specifikace+celkem) Kč

V. Vyúčtování odměny správce konkursní podstaty

(dle vyhlášky č. 476/91 Sb. ve znění změny vyhláškou č. 229/2000 Sb.)

- a) z částky, které bylo dosaženo zpeněžením (ad I. mimo bodu I/2 písm. a) a b)) Kč
- b) z počtu přihlášených konkursních věřitelů Kč

odměna celkem Kč

odměna k výplatě (s odečtením poskytnuté zálohy na odměnu). Kč

VI. Částka určená k rozvrhu (po odečtení odměny správce) Kč

V.....dne.....

.....
správce konkursní podstaty
(jméno a podpis)

Pohledávky v konkursním řízení

podle zákona č. 328/1991 Sb., ze dne 11. července 1991
o konkursu a vyrovnání a jeho novel

Ing. Erich DEUTSCH, Ing. Radek DEUTSCH, Ing. Dalibor DEUTSCH

Autoři jsou členy KSKŘI v ČR a správci konkursní podstaty.

I. Přihlášení pohledávek podle § 20 zákona č. 328/1991 Sb. o konkursu a vyrovnání a jeho novel

Přihlášení pohledávek upřesňuje § 20 zákona č. 328/1991 Sb. o konkursu a vyrovnání a jeho novel. Věřitelé přihlásí své pohledávky a to ve lhůtě stanovené v usnesení o prohlášení konkursu, i když se o nich vede soudní řízení, nebo se provádí výkon rozhodnutí. Současně uvedou, zda uplatňují oddělené uspokojení, jakož i jiné důvody pro přednostní pořadí při rozvrhu.

Právní podstata přihlášky pohledávky spočívá v tom, že je to základní forma, jakou věřitelé v konkursu uplatňují své pohledávky. Není formou jedinou, protože některá práva lze i v rámci konkursního řízení uplatnit jinak; tyto jiné způsoby uplatnění jsou připuštěny jen pro případy zvláště stanovené zákonem. Kromě případů, kdy je připuštěno jiné uplatnění nároku, je přihláška pohledávky způsobem uplatnění pro konkurs výlučným. Přihlášky pohledávek zde vlastně nahrazují žalobu (§ 79 odst. I OSŘ) a mají obdobné hmotněprávní účinky jako ona (§ 20 odst. 6 ZKV). Proto přihláška pohledávky musí být podána i v případě, že se již ohledně ní vede soudní řízení; v důsledku toho nepřichází v úvahu liti-spendence mezi řízením o podání přihlášky. Řízení o žalobě se přerušuje podle § 14 odst. 1 písm. c).

Přihláška musí být podána i ohledně pohledávky judikátní, tj. pohledávky, o níž již bylo soudem pravomocně rozhodnuto, popř. pohledávky, ohledně níž existuje jiný

exekuční titul. Je to výslovně uvedeno v § 20 odst. 1 KV; ale vyplývá to již ze zásady „par conditio creditorum“ i z účinků prohlášení konkursu podle § 14 odst. 1 ZKV.

Přihlášku pohledávky jako její uplatnění nemůže nahradit ani podání návrhu na prohlášení konkursu (popř. podání společného návrhu nebo přistoupení k návrhu). Přestože po procesní stránce je třeba navrhovatele považovat za účastníka řízení, nenastávají podáním návrhu na prohlášení konkursu takové důsledky, které jsou spojeny s přihláškou pohledávky. I navrhovatel (navrhovatelé) musí tedy svou pohledávku přihlásit, což je ostatně předpokladem k tomu, aby mohla být zjištěna, nebo popřena (srov. § 23 ZKV). Přihlášku pohledávky podle § 20 ZKV nemůže nahradit ani přihlášení se k řízení v ochranné lhůtě, popř. hmotněprávní úkony, k nimž došlo před prohlášením konkursu (např. uznání dluhu dle § 558 ObčZ).

Přihlášku pohledávky v konkursním řízení je třeba podat i tehdy, jestliže by jinak nenáleželo rozhodování o ní do pravomoci soudu v nalézacím řízení (např. jde-li o pohledávku daňovou nebo pohledávku na pojistné veřejnoprávního pojištění).

Právo podat přihlášku pohledávky v konkursním řízení je třeba posuzovat stejně jako právo na žalobu. Pojem „věřitel“ je pojmem hmotněprávním, označuje účastníka obligačního vztahu. Avšak tzv. žalobní právo je kategorií procesní; má je každý, kdo o sobě tvrdí, že má hmotné právo, které uplatňuje. Teprve výsledek řízení ukáže, zda jeho tvrzení bylo procesně potvrze-

no; do té doby však má veškerá oprávnění účastníka řízení.

Při přihlášce pohledávky je situace obdobná. Může ji podat každý, kdo o sobě tvrdí, že má proti dlužníkovi pohledávku. Podáním přihlášky pohledávky se stane konkursním věřitelem, neboť uplatnil svůj nárok (§ 7 ZKV). Dikce § 20 odst. I ZKV v níž je použito obratu, že „konkursní věřitelé přihlásí své pohledávky“, je tudíž v tomto směru nepřesná. (Vzbuzuje dojem jako by přihlášku mohl podat až ten, kdo již konkursním věřitelem je, což je situace nereálná.)

Od práva podat přihlášku pohledávky (jako zvláštního případu žalobního práva) je třeba rozlišovat problematiku aktivní legitimace, tj. právního stavu, kdy procesní subjekt uplatňující právo je skutečně jeho nositelem. Její nedostatek vede při uplatnění mimo konkurs k zamítnutí žaloby; v konkursu je pak předmětem incidenčního sporu, vyvolaného popřením pohledávky (§ 23 ZKV). V souvislosti s posouzením aktivní legitimace k podání přihlášky vykazují zvláštní problematiku společná práva. U pohledávek, které mají povahu společného práva vůči úpadci, bude třeba posoudit podle § 512 an. ObčZ a podle § 293 ObchZ, který ze společných věřitelů může podat přihlášku. Půjde-li o plnění dělitelné, bude třeba, aby každý z věřitelů uplatnil samostatně, část, která připadá v úvahu. V ostatních případech (to znamená, jde-li o plnění nedělitelné, nebo o aktivní solidaritu) může podat přihlášku kterýkoli z věřitelů, podání přihlášky tímto věřitelem ovšem vylučuje, aby tutéž přihlášku podali i ostatní věřitelé

téhož závazku (tj. mohou přistoupit k již podané přihlášce).

II. Pohledávky, které není nutno přihlašovat

Specifickým případem pohledávky, které není nutno přihlašovat jsou pohledávky uplatnitelné buď v konkursu jiným způsobem než přihláškou, anebo mimo konkurs.

1) Především nelze přihlásit pohledávky, které jsou vyloučeny z uspokojení v konkursu (§ 33 odst.1). Pokud jde o nároky akcesorické povahy (např. úroky od prohlášení konkursu), lze ovšem přihlásit pohledávku hlavní, zvěščenou o úroky nebo jiné přírůstky do prohlášení konkursu, pohledávky, které mají samostatnou povahu (např. nároky ze smluv darovacích) přihlásit nelze vůbec.

2) Dále se nepřihlašují pohledávky za podstatou a pohledávky, jimiž zákon přisuzuje stejný režim, tj. přednostní pracovní nároky. Tyto pohledávky se uplatňují kdykoli v průběhu konkursu vůči správci podstaty, a to způsobem, který pro jejich uplatnění platí obecně (např. sdělením výše nároku, jeho vyúčtováním apod.), pokud je správce podstaty neuhradí, uplatňují se i v průběhu konkursního řízení žalobou proti němu.

3) Přihlášena nemusí být ani práva na vyloučení věci z podstaty, neboť ani tato práva nejsou uspokojována rozvrhem výtěžku z podstaty, ale na základě samostatných žalob. Obdobně není třeba přihlašovat ani pohledávky z vypořádání bezpodílového spoluvlastnictví manželů, které rovněž mají zvláštní režim.

4) Nepřihlašují se dále ani pohledávky, které se neuspokojují z konkursní podstaty, ale z majetku dlužníka, který do ní nepatří. K těmto pohledávkám patří např. pohledávky běžného výživného, které dospěly až po prohlášení konkursu, neboť ty se vzhledem ke ztrátě dlužnických dispozičních oprávnění uspokojují pouze z úpadcova majetku mimo podstatu (pro-

hlášení konkursu lze proto považovat za důvod pro jejich novou úpravu soudním rozhodnutím); pohledávky výživného dlužného do prohlášení konkursu však přihlásit lze (při stanovení jejich výše se ostatně přihlíželo i k majetku dlužníka, který patří do konkursní podstaty, a k jeho příjmovým možnostem souvisejícím s užíváním a nakládáním s tímto majetkem).

5) Není třeba přihlašovat ani pohledávky, které vznikly plněním osob zajišťujících dlužníkovy pohledávky.

6) Již z hmotněprávních podmínek konkursu (zejména z definice insolvence v § 1 odst. 2 ZKV) vyplývá, že konkurs se týká jen pohledávek, jejichž dlužníkem je jedinec úpadce. Nelze proto přihlásit pohledávku, za niž se úpadce pouze zaručil (§ 546 an. ObčZ, § 300 an. ObchZ), popř. se jinak zavázal k jejímu zajištění. Naproti tomu v konkursu jsou uplatnitelné pohledávky, které vznikly tím, že věřitel plnil místo dlužníka a přihláškou uplatňuje proti němu postih (např. § 511 odst. 1 ObčZ).

III. Specifika přihlášek společníka obchodní společnosti, jiné právnické osoby, člena družstva

Jestliže je úpadcem obchodní společnost nebo družstvo anebo jiná právnická osoba, pro jejíž likvidaci platí přiměřené předpisy o obchodních společnostech, nemůže se jako konkursní věřitel přihlásit společník obchodní společnosti (člen družstva nebo jiné právnické osoby) se svým nárokem na vypořádací podíl, popř. podíl na likvidačním zůstatku (srov. § 61 a 75 ObchZ ohledně obchodních společností a § 259 a 260 ObchZ ohledně družstva); tyto pohledávky jsou totiž splatné, až když jsou uspokojeny nároky všech známých věřitelů právnické osoby. Totéž platí i o tzv. transformačních podílech, které podle § 7 odst. 4 zákona č.42/1992 Sb. tvoří základní podíl na majetku družstev;

naproti tomu pohledávky oprávněných osob, které se nestaly členy družstva (§ 13 odst. 2 a 3 cit. zák.), je třeba považovat za konkursní pohledávku, která se přihlašuje.

Specifickým příkladem z výše uvedených případů je posuzování nároků z transformace družstev. Aby bylo možno alespoň rámcově přiblížit v čem tato výjimečnost je, musíme se zaměřit na znění vybraných paragrafů zákona č. 42/1992 Sb.

Tak, jak stát rozhodl o malé a velké privatizaci, vnikl problém jak ošetřit družstva. Družstva již za „socialismu“ podléhala jinému režimu řízení a tuto výjimečnost fakticky doznala i přechodem na „tržní“ ekonomiku. Ze současného pohledu není ani dodnes vyřešena posloupnost převodu „socialistických“ družstev do „kapitalistických“ družstev a existuje celá řada nevyřešených majetkových sporů.

Charakteristickým problémem právních úprav před rokem 1990 bylo, že podrobnější ustanovení, jež měla být součástí zákona, se přesunula do právních předpisů nižší právní síly - nařízení vlády či ministerských vyhlášek u zemědělských družstev, či do normativních aktů Ústřední rady družstev nebo příslušného Svazu družstev u ostatních družstev.

V rámci tzv. přestavby byl přijat zákon č.90/1988 Sb., o zemědělském družstevnictví a zákon č. 94/1988 Sb., o bytovém, spotřebním a výrobním družstevnictví. Tyto zákony dále pokračovaly v dualistické právní úpravě družstevních vztahů.

Ani ihned po listopadu 1989 nedošlo k odstranění řečeného dualismu právní úpravy, neboť byl přijat zákon č.162/1990 Sb., o zemědělském družstevnictví a zákon č. 176/1990 Sb., o bytovém, spotřebním, výrobním a jiném družstevnictví. Tento posledně jmenovaný zákon využila především výrobní družstva k provádění tzv. personifikací družstev. Personifikací družstva se družstva „snažila“ zabránit případné privatizaci družstev. Uvedenou personifikaci pak zrušil zcela zákon č. 513/1991 Sb.

Oba dva zákony (č.162/1990 Sb. a č. 176/1990 Sb.) přinesly změny zejména v oblasti zákonné úpravy druhu družstev a předmětu jejich činnosti, vzniku a zániku družstva, vztahu družstev a státu, vzniku a zániku členství v družstvu a zejména jeho majetkoprávních důsledků a sdružování družstev. Tyto zákony naposledy rozlišovaly jednotlivé typy družstev - zemědělské, výrobní, spotřební, bytové a ostatní.

Na vývoj družstev po roce 1989 měly zásadní vliv dva procesy vzešlé z reformy. Prvním byl proces restitucí, a to jednak na základě zákona č. 229/1991 Sb., o úpravě vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku a na něj navazujících předpisů. Zákon se stal „dominantním“ při převodech pronajatých polností zpět při posuzování Pozemkového fondu ČR o provedené transformaci zemědělského družstva. Soudní spory o neoprávněném převodu leckde přetrvávají dodnes. Tento zákon pak i doplňoval zákon č. 403/1990 Sb., o zmírnění následků některých majetkových křivd a na něj navazujících předpisů, který upravoval nezemědělské restituce.

Druhým procesem byl proces transformace, jež se uskutečnila na základě zákona č. 42/1992 Sb. (a dalších předpisů, např. zák. č.39/1993 Sb. - tzv. sankční zákon) a jejímž výsledkem byla přeměna původních družstev na podnikatelské subjekty, tedy na družstva podle obchodního zákoníku nebo na nové typy podnikatelských (případně nepodnikatelských) subjektů.

Dnem 1. ledna 1992 nabyl účinnosti zákon č. 513/1991 Sb., Obchodní zákoník, který upravil družstevní vztahy zcela nově. Obchodní zákoník zrušil zákony č. 162/1990 Sb., o zemědělském družstevnictví a zákon č. 176/1990 Sb., o bytovém spotřebním a jiném družstevnictví a upravil jednotně právní vztahy všech typů družstev.

Do současnosti byla k otázkám družstev přijata celá řada více či méně významných vládních nařízení, ale i zákonů, které se snaží doposud nepřehledný „systém“ druž-

stev doplňovat či řešit. Z jedním a doposud neřešeným vztahem je vztah bývalých Ústředních orgánů družstev, Svazů družstev, k nově transformovaným družstvům (ale i před tímto aktem ke všem družstvům). Z těchto ústředních Svazů dříve řízených státem se v současné době vytvořila Občanská sdružení bez řádného právního nástupnictví podloženého zákonem. Tato občanská sdružení ve skutečnosti představenstva těchto sdružení obhospodařují stamilionové hodnoty transformovaných družstev. Majetkové podíly družstev na těchto majetcích jsou pak velice problematické při jejich „vymáhání“ při likvidacích a konkursech.

Vraťme se však k již uvedenému zák. č. 42/1992 Sb., o úpravě majetkových vztahů a vypořádání majetkových nároků v družstvech ze dne 21. prosince 1991.

Podle tohoto zákona bylo každé družstvo povinno provést transformaci družstva k určitému termínu, nejpozději pak do jednoho roku od účinnosti tohoto zákona. Transformace družstev podle tohoto zákona se mohlo provést několika způsoby, pro nás pak rozhodujícím způsobem transformace je transformace, kdy se družstva transformovala opět v družstvu a tak provedla zápis do obchodního rejstříku nejpozději do 21. prosince 1992.

O složitosti transformačního zákona nebudeme polemizovat, ale pouze zdůrazníme, že podle určitého klíče stanoveného a odsouhlaseného „oprávněnými osobami“ (tedy ne členy družstva) se vypočítala majetková účast oprávněné osoby na majetku družstva. Tento výpočet se provedl na každou oprávněnou osobu z toho důvodu, že každá oprávněná osoba mohla z družstva odejít v době do zapsání transformovaného družstva do obchodního rejstříku.

V případě, že člen družstva odešel z družstva a začal podnikat (§ 13, odst. 2), vznikl mu nárok na vypořádání transformačního podílu do 90 dnů ode dne, kdy oprávněná osoba o vydání písemně požádala

bez jakéhokoliv omezení. V případě, že člen družstva odešel z družstva a nezačal podnikat (§ 13, odst. 3) vznikl mu nárok na vypořádání transformačního podílu, který jí může být vydán v plné výši po sedmi letech od schválení transformačního projektu, pokud se oprávněná osoba po schválení transformačního projektu nedohodne s družstvem nebo jeho právním nástupcem jinak.

Znovu upřesňujeme, že se jednalo o členy družstva, kteří se stali oprávněnými osobami a kteří z družstva odešli v termínu do zapsání transformovaného družstva do obchodního rejstříku.

Po tomto termínu se režim vypořádání transformačních podílů řídil schválenými Stanovami družstev. Můžeme pouze potvrdit, že se postupovalo zcela individuálně, bez jednoznačně stanovených zákonných kroků. Lze hovořit, co družstvo, to jiný režim vypořádání transformačního podílu. Pro ilustraci můžeme uvést příklady, kdy družstva stanovila podíly pouze jako „kritéria“ pro výpočet podílu ze zisku (tedy ne jeho vypočtený majetkový podíl pro vypořádání), jiná družstva, mající dostatek finančních rezerv, respektive vykazující zisk provedla vypořádání všem oprávněným osobám (bez rozdílu členění § 13 zák. č. 42/1992 Sb.), některá družstva dokonce „srovnala“ daně i za oprávněné osoby. Jiná družstva provedla vypořádání průběžně za každý následující rok (po transformaci) až do úplného splacení vypočteného transformačního podílu. Byla jiná družstva, kde bylo jednoznačně Stanovami družstev určeno, že vypočtené transformační podíly nevytváří nároky na jejich vypořádání. Tam, kde tato jednoznačnost nebyla zcela konkrétní vznikaly a vznikají do současnosti problémy, které zúčastněné osoby řeší soudními spory. Ne vždy, ale ve většině případů soud rozhoduje ve prospěch oprávněných osob. Zásadní zvrat v posuzování transformačních podílů nastává však v případě, kdy je na družstvo prohlášen konkurs. Lze konstatovat, že je-li úpadcem družstvo, na jehož likvidaci

platí podle § 20a odst. 4 ObčZ přiměřené předpisy o obchodních společnostech, nemůže se jako konkursní věřitel přihlásit oprávněná osoba transformovaného družstva (tj. družstvo zapsané do obchodního rejstříku v souladu se zák. č. 42/1992 Sb.) se svým nárokem na vypořádací podíl, popřípadě podíl na likvidačním zůstatku (srov. § 61 a 75 ObchZ ohledně obchodních společností a § 259 a 260 ObchZ ohledně družstev). Tyto pohledávky jsou totiž splatné, až když jsou uspokojeny nároky všech známých věřitelů právnické osoby. Analogicky to platí i o tzv. transformačních podílech, které podle § 7 odst. 4 zák. č. 42/1992 Sb. tvoří základní podíl na majetku družstev. Existuje zde celá řada „kombinací“, které lze pro jejich jednotný přehled rozdělit do několika skupin:

1) družstvo „A“ se v souladu se zákonem č. 42/1992 Sb. o úpravě majetkových vztahů a vypořádání majetkových nároků v družstevnictví přetransformovalo na družstvo „B“ a je zapsáno do obchodního rejstříku opět jako družstvo

2) členové družstva, kteří splňují podmínky transformačního projektu se stávají oprávněnými osobami a v rámci pravidel transformačního projektu mají vypočten transformační podíl (na majetku družstva). Tyto oprávněné osoby mohou v průběhu řízení transformace až do doby zápisu transformovaného družstva do obchodního rejstříku svobodně rozhodnout v souladu s § 13 zák. č. 42/1992 Sb., že:

a) pokud se oprávněná osoba nestane účastníkem právnické osoby podle transformačního projektu a je podnikatelem v oboru předmětu činnosti výrobního nebo provozuje zemědělskou výrobu v případě zemědělského družstva, musel jí být majetkový podíl vydán do 90 dnů ode dne, kdy oprávněná osoba o vydání písemně požádala;

b) pokud se oprávněná osoba nestala účastníkem právnické osoby podle transformačního projektu a není podnikatelem ve smyslu (viz výše) může jí být vydán majetkový podíl v plné výši po sed-

mi letech od schválení transformačního projektu, pokud se oprávněná osoba po schválení transformačního projektu nedohodne s družstvem nebo jeho právním nástupcem jinak;

c) pokud se oprávněná osoba stala účastníkem právnické osoby (tedy zůstala dále členem přetransformovaného družstva), řídí se vypořádací podíl tohoto člena podle zákona č. 513/1991 Sb. a jeho novel, § 233. Tento paragraf pak platí pouze tehdy, pokud Stanovy družstva neurčují o vypořádacím podílu jinak.

3) v případě prohlášení konkursu na družstvo je nutno opět „přehodnotit“ vznik nároku na transformační podíl

a) Majetkový podíl podle § 13 odst. 2 zákona 42/1992 Sb. doposud nevyplacený se v rozvrhu § 32 zák. č. 328/1991 Sb. a jeho novel vypořádá jako pohledávka první třídy za předpokladu, že „pohledávka“ není promlčena, respektive je v soudním řízení. V těch případech, kdy je součástí vypořádacího podílu nesplacený hotovostní vklad, vložená nemovitost, či penězi ocenitelný základní prostředek, vzniká nárok na oddělené uspokojení, které lze po prohlášení konkursu kdykoliv uspokojit (§ 31 a § 19 odst. 2 zák. č. 328/1991 Sb. a jeho novel). Pohledávka musí být přihlášena.

b) Majetkový podíl podle § 13 odst. 3 zák. č. 42/1992 Sb. doposud nesplacený se v rozvrhu vypořádá obdobně jak je uvedeno výše v bodě a). Rovněž i zde platí, že pohledávka musí být přihlášena.

c) Majetkový podíl oprávněné osoby, která se stala účastníkem právnické osoby (transformovaného družstva) se v případě prohlášení konkursu nevypořádává. Transformační podíly, které podle § 7 odst. 4 zák. č. 42/1992 Sb., tvoří základní podíl na majetku družstva jsou prakticky splatné až když jsou uspokojeny nároky všech známých věřitelů právnické osoby. Platí tedy, že se oprávněná osoba nemůže přihlásit jako konkursní věřitel se

svým vypořádacím podílem vypočteným z transformace.

V případech, kdy součástí vypořádacího podílu je hotovostní vklad, vložená nemovitost či penězi ocenitelný základní prostředek, vzniká nárok na oddělené uspokojení, které lze po prohlášení konkursu kdykoliv uspokojit (§ 31 a 19 odst. 2 zák. č. 328/1991 Sb.). Tato pohledávka musí být přihlášena.

IV. Závěrečné hodnocení

Závěrem lze pouze konstatovat, že výše uvedený rozbor ve své podstatě zjednodušuje velmi složitý problém, který lze námětově rozvést do specifických oblastí výrobních družstev, zemědělských družstev, spotřebních družstev, bytových družstev, uměleckých družstev apod. Rovněž tak variant způsobu výpočtu podílů je celá řada což může i v některých případech ovlivnit uskutečnění personifikace družstev, zohlednění výpočtu majetkového podílu podle různých kritérií či klíčů, velikost podílů družstev na majetku Svazu, či jejich Ustředí, různé způsoby zdanění apod.

Je nutno zdůrazňovat, že majetkové podíly vzniklé podle transformačního zákona (č. 42/1992 Sb.) na základě transformace družstev podléhají daním a poplatkům podle zvláštních předpisů při jejich vyplácení.

Vycházejme proto ze současné reality a „ověřeného“ kompromisu, neboť získat dokonalý přehled způsobu oceňování transformačních podílů a jejich zohlednění je v současné době jeden velký problém.

Z výše uvedeného posouzení chtěli autoři pouze poukázat na tu skutečnost, že i z „jednoduché“ přihlášené pohledávky vzniká pro správce konkursní podstaty velmi náročná práce. Rozhodování je vždy o to těžší, že se jedná jen o peníze fyzických osob, což je samo o sobě jeden velký problém.

Volební řád

Komory specialistů pro krizové řízení a insolvenční v České republice

(správců majetku, likvidátorů, správců konkursních a vyrovnacích podstat)

ČÁST PRVNÍ

Čl. I

Předmět úpravy

1. Volební řád Komory specialistů pro krizové řízení a insolvenční v České republice (správců majetku, likvidátorů, správců konkursních a vyrovnacích podstat) upravuje způsob volby představenstva a dozorčí rady (dále orgánů Komory). Volby jsou vyhlašovány jako:

- a) řádné, v roce skončení tříletého funkčního období
- b) doplňovací, v průběhu tříletého funkčního období

- b) zajišťuje předběžný výběr kandidátů pro sestavení hlasovacích lístků
- c) zajišťuje sestavení hlasovacích lístků pro volby
- d) zajišťuje vydávání hlasovacích lístků účastníkům valné hromady s hlasovacím právem
- e) zajišťuje a oznamuje výsledky voleb
- f) zpracovává zápis o výsledku voleb.

4. Volební komise je pětičlenná. Činnost komise řídí předseda komise, kterého volí komise ze svého středu, na svém prvním zasedání. První zasedání volební komise do doby zvolení předsedy řídí prezident Komory, nebo jím pověřený člen představenstva Komory. Funkční období volební komise končí zpracováním zápisu o výsledku voleb podle odst. 3 písm. f) tohoto článku.

ČÁST DRUHÁ

Řádné volby

Čl. II

Vyhlášení voleb a volební komise

1. Volby vyhlašuje valná hromada v roce předcházejícím roku, ve kterém končí funkční období orgánů Komory, přijetím usnesení a volbou volební komise. Usnesení obsahuje:

- a) rok a měsíc skončení funkčního období dosavadních orgánů Komory
- b) rok a měsíc svolání valné hromady, na které proběhnou volby do orgánů Komory
- c) termín, do kterého bude volební komise přijímat návrhy na kandidáty do orgánů Komory
- d) složení komise.

2. Pokud valná hromada rozhodne o svolání další valné hromady po uplynutí funkčního období dosavadních orgánů Komory, prodlužuje se funkční období do doby konání valné hromady.

3. Pro řízení a organizaci příprav a zajištění průběhu voleb volí valná hromada aklamací volební komisi z řádných členů navržených představenstvem, které může valná hromada doplnit o další návrhy. Volební komise zejména:

- a) shromažďuje návrhy na kandidáty a rozhoduje o přijetí návrhů

Čl. III

Návrhy kandidátů

1. Kandidáty pro volby orgánů Komory navrhnou členové Komory z řádných členů, jejichž členství v Komoře je delší než 2 roky. Návrhy jsou zasílány volební komisi na adresu kanceláře Komory.

2. Návrh kandidátů musí obsahovat:

- a) jméno, příjmení a bydliště navrhovaného kandidáta
- b) orgán Komory, do kterého je kandidát navrhován
- c) stručnou charakteristiku kandidáta zdůvodňující návrh
- d) souhlas navrhovaného s kandidaturou na funkční období 3 roky.

3. Volební komise vrátí navrhovateli do 30 dnů od doručení návrhy:

- a) které neobsahují náležitosti uvedené v odst. 2 tohoto článku
- b) ve kterých je navrhován kandidát nesplňující předpoklady podle odst. 1 tohoto článku
- c) které komise obdržela po stanoveném termínu, přitom je rozhodující datum odeslání na poštovním razítku, u osobně doručených návrhů datum uvedené jako den přijetí kancelář Komory.

Čl. IV

Předběžný výběr kandidátů

1. Účelem předběžného výběru kandidátů je vybrat z celkového počtu navržených kandidátů ty kandidáty, kteří budou uvedeni na hlasovacích lístcích.

2. Z přijatých návrhů sestaví volební komise seznam kandidátů (dále jen seznam) pro volby do orgánů Komory. Seznam obsahuje:

- a) označení orgánů Komory, do kterého jsou kandidáti navrhováni
- b) členské číslo kandidáta
- c) jméno, příjmení a bydliště navrhovaného kandidáta
- d) počet kandidátů, který je možné vybrat při předběžném výběru.

Přílohou jednotlivých seznamů jsou stručné charakteristiky kandidátů. Stručné charakteristiky zpracovává volební komise podle předložených návrhů, má právo provádět krácení, úpravy a doplnění předložených charakteristik.

3. Maximální počet kandidátů, který je výsledkem předběžného výběru, je dvojnásobkem počtu členů příslušného orgánu Komory.

4. Seznamy kandidátů pro volby do orgánů Komory s přílohami rozešle volební komisi nejpozději pět měsíců před konáním valné hromady řádným a atestovaným členům Komory na adresy uvedené v seznamu členů.

5. Členové Komory označí zakroužkováním pořadového čísla ty kandidáty, které navrhuje k uvedení na hlasovacích lístcích. Označit je možné maximálně počet kandidátů uvedený na seznamu podle odst. 2 písm. d).

6. Členové Komory vrátí označené seznamy volební komisi do tří měsíců před datem konání valné hromady. Vracené seznamy musí být označeny jménem člena a jeho číslem, pod kterým je zapsán v seznamu. Pro posuzování včasnosti vrácení seznamu je datum uvedené na poštovním razítku a u osobně doručených návrhů datum uvedené jako den přijetí kancelářů Komory.

7. Volební komise vyhodnotí platnost nebo neplatnost vrácených seznamů podle následujících pravidel:

- a) neplatné jsou vrácené seznamy:
 - na kterých není uvedeno jméno a číslo pod kterým je člen zapsán v seznamu členů
 - druhý a další seznamy vrácené stejným členem Komory, za první se považuje nejdříve přijatý seznam

- doručené po termínu stanoveném v odst. 6
- na kterých je označen větší počet kandidátů než je uvedeno na seznamu podle odst. 2 písm. d).

8. Podle platných vrácených seznamů zpracuje volební komise seznam kandidátů s uvedením počtu hlasů, které získali při předběžném výběru kandidátů. Pod pořadovým číslem jedna je uveden ten kandidát, který získal nejvyšší počet hlasů, pod dalšími pořadovými čísly jsou uváděni kandidáti s dalšími nejvyššími získanými počty hlasů. Kandidát, který nezískal ani jeden hlas se na seznam neuvádí. Při rovnosti hlasů rozhoduje o pořadí podle délky doby, po kterou je kandidát zapsán v seznamu členů Komory (nižší pořadové číslo obdrží kandidát, který je zapsaný delší dobu).

9. Volební komise může provádět přesun mezi jednotlivými seznamy na základě souhlasu kandidáta. Počet získaných hlasů je zachován. Přesuny je možno provádět do doby zpracování hlasovacích lístků. Definitivní seznam předá volební komise v jednom vyhotovení prezidentovi Komory.

Čl. V

Hlasovací lístky

1. Hlasovací lístky jsou sestaveny pro každý orgán Komory zvlášť. Hlasovací lístek obsahuje:

- a) název Komory a datum konání valné hromady
- b) název orgánu Komory, pro jehož volbu je lístek určen
- c) počet volených členů orgánu
- d) pořadové číslo, jméno a příjmení kandidáta.

2. Na hlasovacích lístcích je uváděn dvojnásobný počet kandidátů než je počet voleného orgánu. Na hlasovacích lístcích jsou uváděni kandidáti ze seznamu zpracovaného podle čl. IV odst. 8. a 9. postupně od pořadového čísla jedna. Pořadí kandidátů na hlasovacích lístcích odpovídá jejich pořadí na seznamu.

3. Hlasovací lístky jsou vydávány členům Komory při prezentaci účastníků valné hromady. Každý člen obdrží jeden hlasovací lístek pro každý volený orgán.

Čl. VI

Způsob volby a zjišťování výsledků

1. Volby jsou tajné.
2. Na hlasovacím lístku zakroužkuje volič pořadové číslo alespoň jednoho kandidáta maximálně do počtu členů volených orgánů. Neplatné jsou hlaso-

vací lístky, na kterých není zakroužkováno žádné pořadové číslo kandidáta nebo na kterých počet zakroužkovaných kandidátů přesahuje počet volených členů orgánu. Neplatné jsou hlasovací lístky upravené jinak než zakroužkováním pořadového čísla uvedeného kandidáta.

3. Volební komise zajišťuje počet platných hlasů odevzdaných pro jednotlivé kandidáty. Zvolen je ten kandidát, který obdrží postupně nevyšší počet hlasů. V případě rovnosti hlasů na jedno volené místo, které je poslední v počtu členů, rozhodne volební komise podle pořadového čísla uvedeného na hlasovacím lístku.

4. Náhradními členy každého voleného orgánu se stávají vždy dva nezvolení kandidáti, kteří obdrželi ve volbách nejvyšší počet hlasů. V případě rovnosti hlasů rozhoduje pořadové číslo na hlasovacím lístku. Náhradní členové se automaticky stávají členy voleného orgánu, pokud počet členů příslušného orgánu klesne pod stanovený daný počet.

Čl. VII Vyhlášení voleb

1. Volební komise vyhlásí před skončením valné hromady výsledky voleb. Pokud to z časových důvodů není možné, zveřejní volební komise výsledky voleb společně s ověřeným zápisem z jednání valné hromady.

2. Volební komise zpracovává zápis o výsledku voleb, který předá představenstvu Komory.

ČÁST TŘETÍ

Čl. VIII Přechodná ustanovení

V roce 1995 se kandidáti pro volbu do orgánů Komory navrhuje ze všech členů Komory, jejichž členství vzniklo k datu konání ustavující valné hromady.

Čl. IX. Účinnost

Účinnost volebního řádu je dnem 19. 6. 1995.

P O Z V Á N K A

na pracovní setkání správců konkurzních podstat

Cíl pracovních setkání

Možnost konzultací konkrétních případů konkurzních řízení s kolegy - správci konkurzní podstaty.

Termíny a místa pracovních setkání

26. 4. 2001	Děčín
31. 5. 2001	Chomutov - Vysočany
28. 6. 2001	Liberec
26. 7. 2001	Děčín
30. 8. 2001	Chomutov - Vysočany
27. 9. 2001	Liberec
29.11. 2001	Chomutov - Vysočany

Informace

1. Zahájení všech pracovních setkání jsou plánována na 15,00 hodin.
2. Pracovní setkání v Chomutově se budou konat v obci Vysočany, restaurace U Svatého Václava (z Chomutova směr Praha, 15 km upravo).
3. Místa pracovních setkání v Liberci a Děčíně budou včas zájemcům telefonicky nebo e-mailem upřesněna.
4. Žádáme všechny zájemce o pracovní setkání, aby svoji účast potvrzovali průběžně během roku, vždy v dostatečném časovém předstihu před konáním setkání, nejpozději však 1 týden před setkáním. Důvodem této žádosti je včasné zajištění místa setkání s dostatečnou kapacitou a technickým vybavením. Obratem bude zájemcům sděleno konkrétní místo setkání.
5. Průběžné potvrzování účasti zájemců prosíme písemně buď na adresu Severočeská územní sekce KSKŘI v ČR, Pohraniční 333/20, 405 01 Děčín I., nebo na e-mail: komoraspec-sever@cbox.cz, respektive fax: 0412/511078.
6. Přestože se jedná o pracovní setkání organizované Severočeskou územní sekcí KSKŘI v ČR, jsou tato setkání volně přístupná i nečlenům Komory bez jakýchkoliv poplatků a tito jsou mezi námi vítáni.
7. Zveřejnění pozvánky bude průběžně celý rok na stránkách Komory: www.kskri.cz a časopisu Bulletinu.

JUDr. Jiří MAGASANIK, v.r.
předseda
Severočeské územní sekce KSKŘI v ČR

V případě návrhu na konkurs ČKD Praha Holding rozhodl soud ve prospěch společnosti **ČKD: Konkurs odvrácen, pokračuje ozdravění**

Hospodářské noviny ze dne 21. 2. 2001 (zna, čtk)

Městský soud v Praze ukončil řízení a zamítl návrh na konkurs ČKD Praha Holding. Soud nyní posuzuje návrh na vyrovnání s věřiteli, který ČKD podala letos v lednu. Návrh na restrukturalizaci byl připraven ve spolupráci s Konsolidační bankou a Fondem národního majetku.

(ak)

Likvidátor zbylé části Agrobanky si nechal vypracovat posudek na rozdělení podniku **Nucený správce nemá právo banku prodat**

Hospodářské noviny ze dne 21. 2. 2001 (dšt)

Z posudku na rozdělení podniku zpracovaného na základě požadavku likvidátora zbylé části Agrobanky advokátní kancelář Vaško & Partneři vyplynulo, že

a) nucená správa má vždy vést k obnovení likvidity a stability, což v případě Agrobanky splněno nebylo

b) tzv. zdravá část Agrobanky nebyla ke dni prodeje samostatnou organizační složkou podniku a nemohla být tedy vůbec prodána.

(ak)

Bankovní politika obezřetnosti má v České republice své mezery **Nízký růst úvěrů postihuje malé a střední podniky**

Luděk NIEDEMAYER

Autor je viceguvernér ČNB

Hospodářské noviny ze dne 21. 2. 2001

Diskutuje se problém „zamrznutí úvěrového kanálu“. Článek potvrzuje, že tempo růstu domácích úvěrů do ekonomiky se značně zpomalilo a rozchází se s tempem růstu peněz v ekonomice. Analýza současného stavu ukazuje, že peníze do ekonomiky neproudí prostřednictvím bankovních úvěrů. Jejich roli nahrazuje příliv peněz ze zahraničí spolu s deficitním hospodářským státem. Příliv zahraničního kapitálu směřuje většinou do velkých nadnárodních firem. Rostoucí deficit veřejných financí slouží k transferům do investic státu nebo transferům občanům ve formě různých sociálních dávek či platů státních zaměstnanců. „Nízký růst úvěrové emise má tedy největší dopad na sektor malého a střed-

ního podnikání,” uvádí autor článku. Dále je diskutován problém „míjení“ se nabídky a poptávky, problém výnosnosti rizikovějších úvěrů.

(ak)

Prodej Dříně blokuje žaloba Spontanu

Tomáš PELIKÁN,

správce konkursní podstaty Poldi Ocel

Hospodářské noviny ze dne 2. 3. 2001

Soudní spor s německou společností Spontan Baubetreuungs (společnost tvrdí, že areál Poldi Dříně do majetku Poldi Ocel nepatří a že je jeho vlastníkem ona), který byl zahájen v únoru 1998 (tj. 11 měsíců po prohlášení konkursu na majetek Poldi Ocel) stále nebyl ukončen. Uzavření opakovaného tendru na nejmodernější část kladenských hutí – konečná smlouva s vítězem, Třineckými železárnami – není zatím možné. Prodejem Dříně by byla uzavřena fáze zpeněžování konkursní podstaty.

(ak)

Nový systém by měl zaručit profesionalitu v soudnictví

Bureš poslal soudce do školy

Hospodářské noviny ze dne 19. 3. 2001

Ministr spravedlnosti J. Bureš představil vládní návrh novely zákona o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů. Uvedl: Základ profesionality soudce je v promyšleném systému celoživotního vzdělávání v Justiční akademii. Na povinný pětiletý cyklus ukončený závěrečnou prací má navazovat ověření odborné způsobilosti soudce před radou pro odbornou způsobilost, která bude vytvořena především z řad soudců.” Justiční akademie by měla být otevřena za rok. Finanční zdroje na provoz i celoživotní vzdělání soudců by měly jít ze státního rozpočtu.

Ve vazbě na problematiku konkursu a vyrovnání bylo uvedeno, že „do poloviny roku předloží ministerstvo nový návrh úpadkového práva.”

(ak)

Soudci a správci

Petr BLAŽEK

Ekonom č. 10/2001

Autor se zamýšlí nad otázkou posílení pravomoci věřitelů a omezení vazeb mezi soudci a konkursními správci. Nutnost změn v legislativě diskutuje ve

vztahu k „překvapivému zamítnutí vyrovnání ČKD Praha Holding”.

(ak)

neudrží více než sedm. Pod tlakem klesající spotřeby hovězího masa mohou být tato čísla ještě nižší.

(ak)

Masokombináty jdou na porážku

Jiří KUČERA

Ekonom č. 10/2001

Za 10 let počet masokombinátů v ČR klesl na polovinu. Odborníci předpokládají, že z bývalých 45 firem se jich

Postoupení pohledávky za dlužníkem

Právní poradna

Hospodářské noviny ze dne 7. 3. 2001

JUDr. Roman Kozel odpovídá v právní poradně HN na dotaz týkající se možného převedení pohledávky za dlužníkem, který je v konkursu.

(ak)

inzerce

Bulletin, číslo 2, 2001, ročník VI

časopis Komory specialistů pro krizové řízení a insolventci v ČR.

Redakční rada: vedoucí: Doc. Ing. Anna Klosová, CSc. Členové: Ing. Miroslav Heger, Ing. František Chochola, Ing. Jiří Kocvrlich, Pavlína Linhartová, Ing. Václav Pelikán.

Adresa redakce: Komora specialistů pro krizové řízení a insolventci v ČR, Dlouhá 16, 110 00 Praha 1
tel.: 02/218 742 76 248 184 14, fax: 02/ 218 742 75, e-mail: kskri@telecom.cz.

Příjem inzerce: Infomedia, s.r.o., Hráského 15, 148 00 Praha 4, tel.: 02/ 7191 1131, fax: 02/ 7191 1128
e-mail: infomedia@infomedia.cz. **Sazba a distribuce:** Infomedia, s.r.o., tel.: 02/ 7191 1131.

Tisk: Wendy, s.r.o., Mělník, tel.: 0206/ 625 115.

Cena: 70 Kč (pro členy KSKŘI zdarma). Vychází 6 x ročně. Toto číslo vyšlo 17. 4. 2001

3 týdenní studium - jediné v ČR s garancí Institutu Ministerstva spravedlnosti:

SPRÁVCE KONKURSNÍ PODSTATY

Přednášejí: JUDr. Zdeněk KRČMÁŘ, JUDr. František KUČERA – Nejvyšší soud Brno, JUDr. Jolana MARŠÍKOVÁ – Krajský soud v Hradci Králové, Mgr. Ivana MLEJNKOVÁ – Městský soud v Praze, Mgr. Věra MODLITBOVÁ – Městský soud v Praze, Petr TARANDA – Ministerstvo financí ČR, Ing. Jiří KREJČÍŘÍK – KSKŘI, JUDr. František PŮRY – Nejvyšší soud Brno, Doc. JUDr. Josef FIALA, CSc. – Právnická fakulta v Brně, RNDr. Přemysl SVOBODA – ekonomický poradce, Doc. JUDr. Stanislav PLÍVA, CSc. – Legislativní rada vlády ČR, JUDr. Václav KLIMENT – Katastrální úřad Praha – východ, JUDr. Alena SCHILLEROVÁ, Ph.D. – Finanční úřad Brno – venkov.

Termín a místo konání kurzu:

14. – 18. 05. 2001	28. – 01. 06. 2001
04. – 06. 06. 2001	Praha

Příprava na profesi:

DRAŽEBNÍK

Podle zákona o veřejných dražbách č. 26/2000 Sb.

Přednáší: Mgr. Petr MIKŠOVSKÝ – spoluautor návrhu zákona

Termín a místo konání 2 denního kurzu: 19. – 20. 05. 2001

KALENDÁŘ VZDĚLÁVACÍCH AKCÍ – AKTUÁLNÍ TÉMATA V JEDNODENNÍCH SEMINÁŘÍCH

duben

27. 04.	Změny a souvislosti v novelách zákonů, vztahujících se k činnosti správců konkursních podstat (ZKV, OSŘ, Obč.Z., Obch.Z.)	JUDr. Zdeněk KRČMÁŘ <i>Nejvyšší soud, Brno</i>
---------	--	---

květen

10. 05.	Přeměny společností v novele Obchodního zákoníku	JUDr. KRÍŽ <i>VŠE Praha</i>
18. 05.	Odpovědnost statutárních orgánů obchodních společností, upravená v novele Obch.Z.	JUDr. Tomáš POHL <i>advokát</i>
22. 05.	Věcná práva k nemovitostem ve znění novelizovaných zákonů r. 2000	JUDr. Václav KLIMENT <i>Katastrální úřad Praha – východ</i>
24. 05.	Zákon o VÚSC a jeho postupná realizace	JUDr. Miloslav MELION <i>spoluautor zákona o VÚSC</i>

PLÁNUJEME

Celostátní konferenci k vydání publikace nakladatelství Dashöffer

PRAKTICKÝ PRŮVODCE KONKURSEM A VYROVNÁNÍM

od kolektivu autorů:

**JUDr. Jolany MARŠÍKOVÉ, Mgr. Petra MIKŠOVSKÉHO, Mgr. Ivany MLEJNKOVÉ,
Petra TARANDY a Ing. Jiřiny TICHE**

pod vedením

JUDr. Tomáše POHLA

24. 5. 2001 v Hotelu Krystal, ul. José Martího, Praha 6

Přednášet a svá stanoviska z uvedené knihy budou komentovat uvedení autoři.

Na konferenci bude možno zakoupit publikaci s výraznou slevou.